

Krajiny jižní Moravy

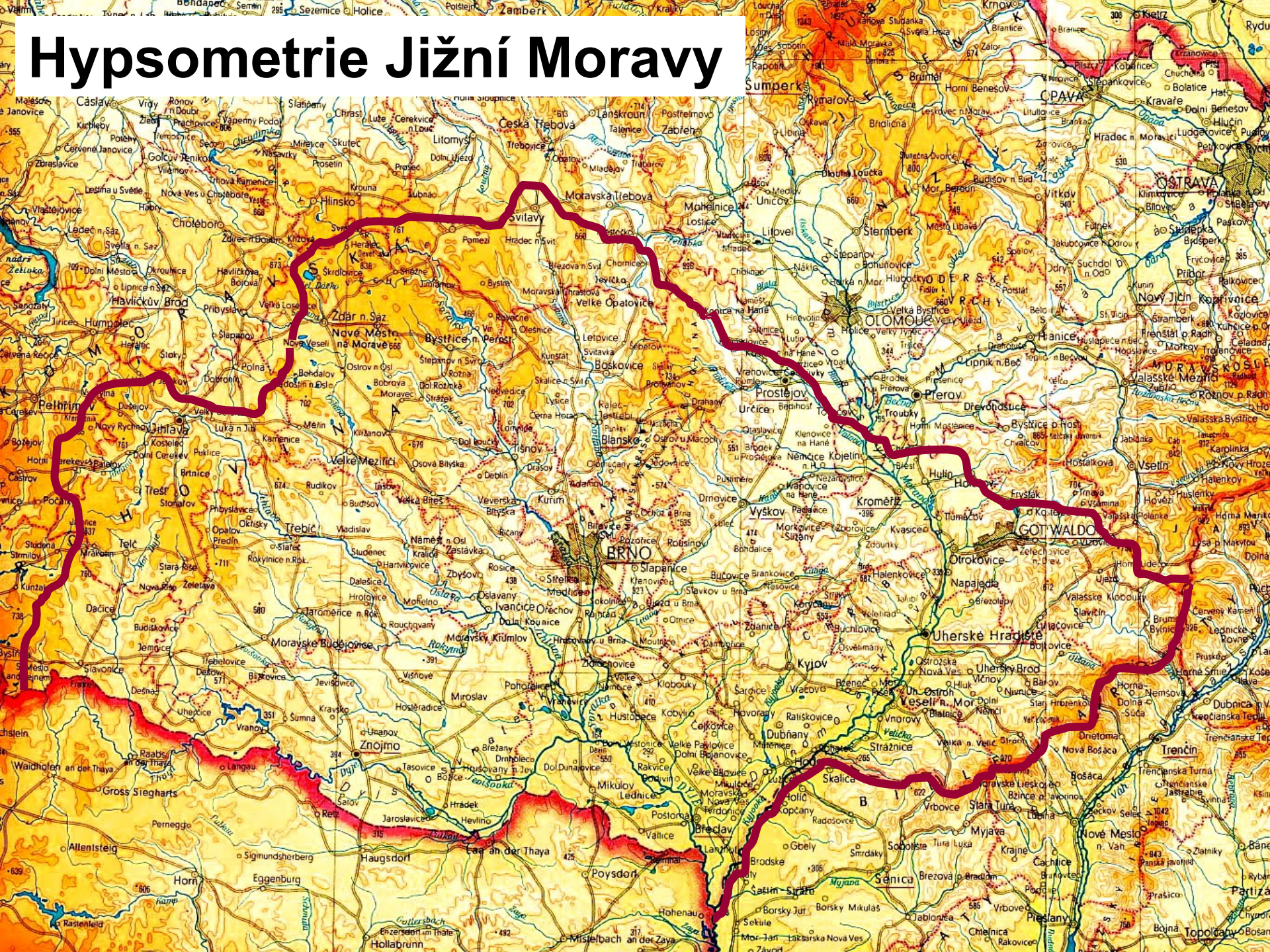
RNDr. Martin Culek, Ph.D.

Geografický ústav Př. fak. MU

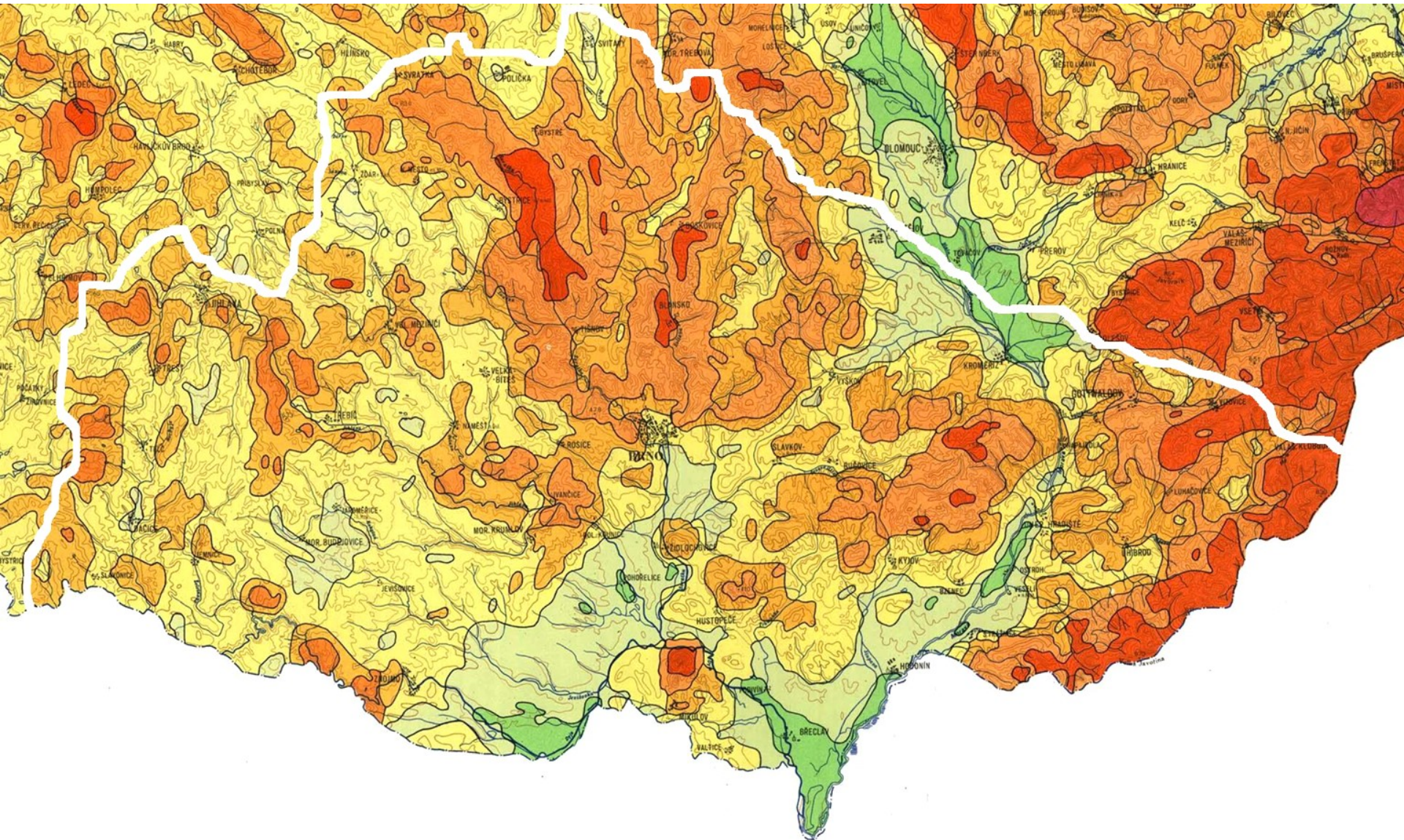
Vymezení Jižní Moravy pro tento předmět



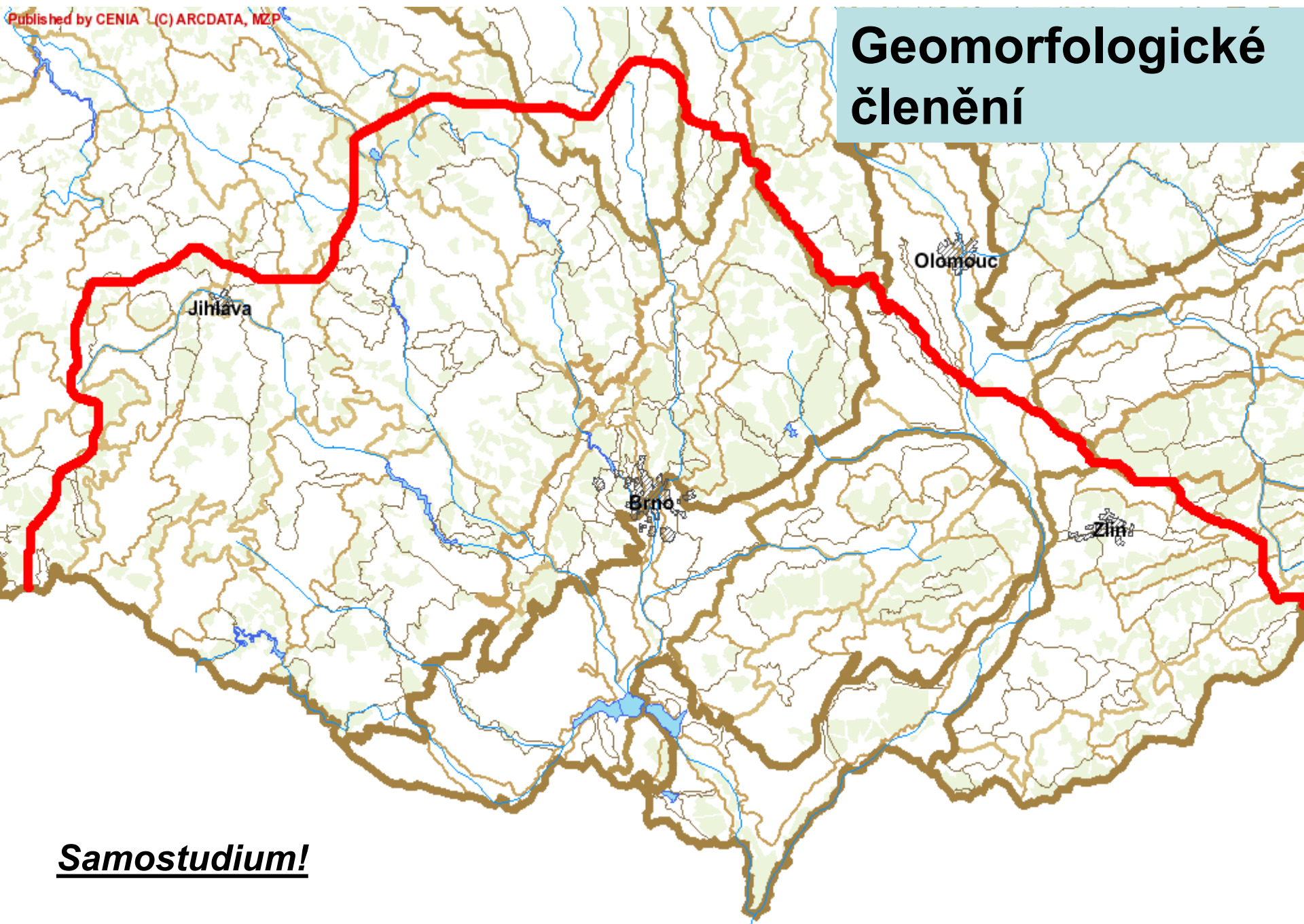
Hypsometrie Jižní Moravy



Výšková členitost georeliéfu

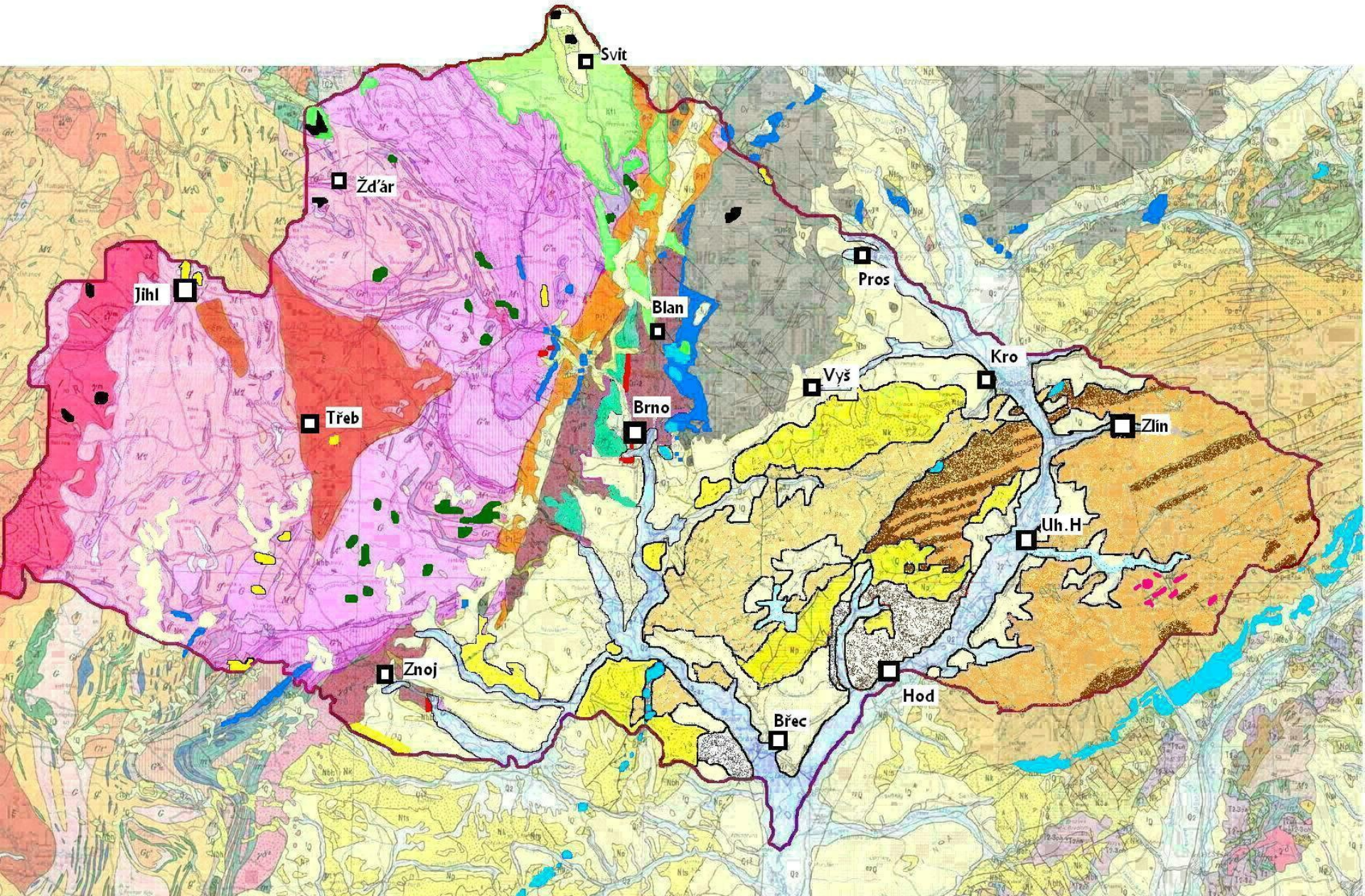


Geomorfologické členění

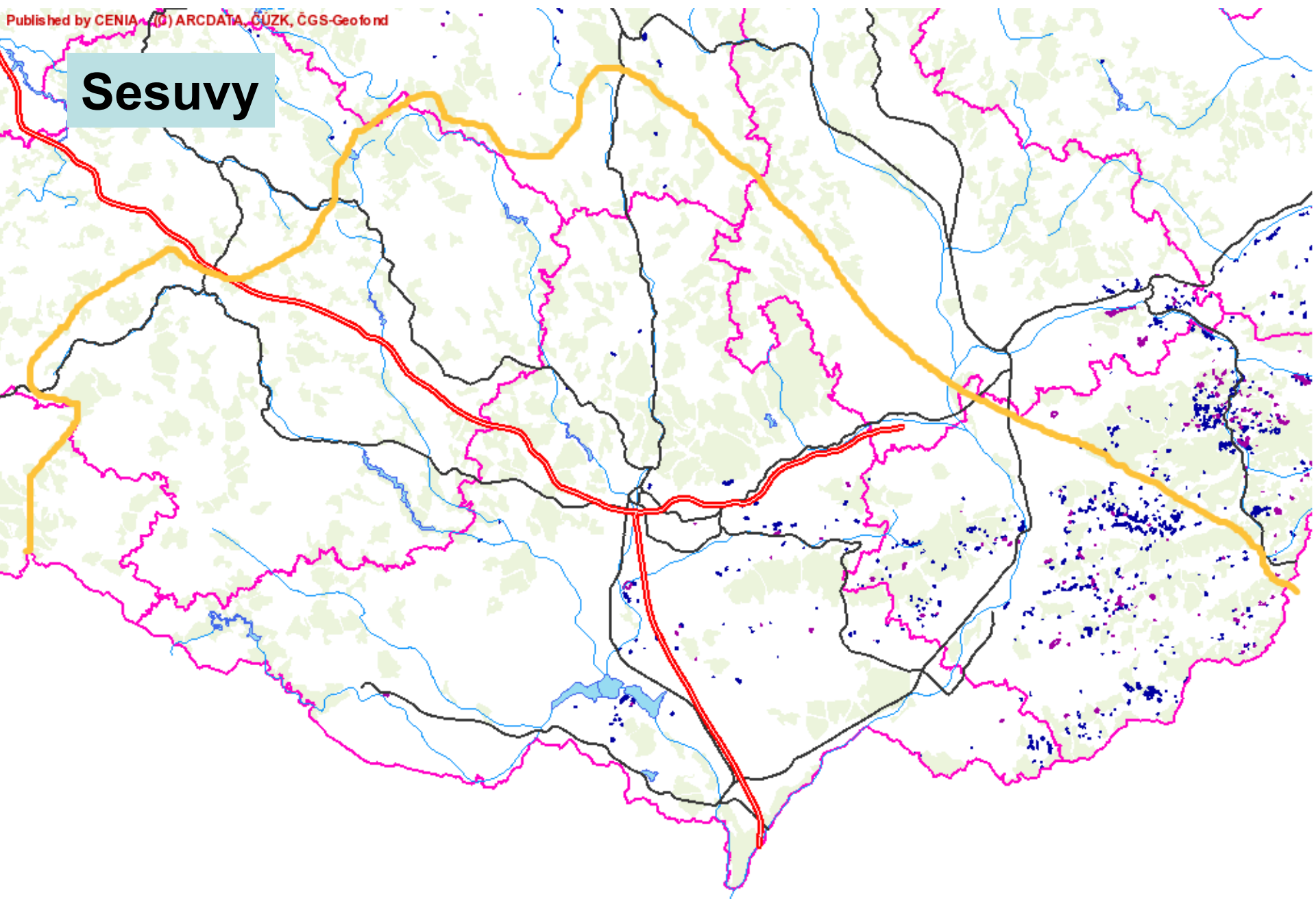


Samostudium!

RELEVANTNÍ HORNINY JIŽNÍ MORAVY



Sesuvy



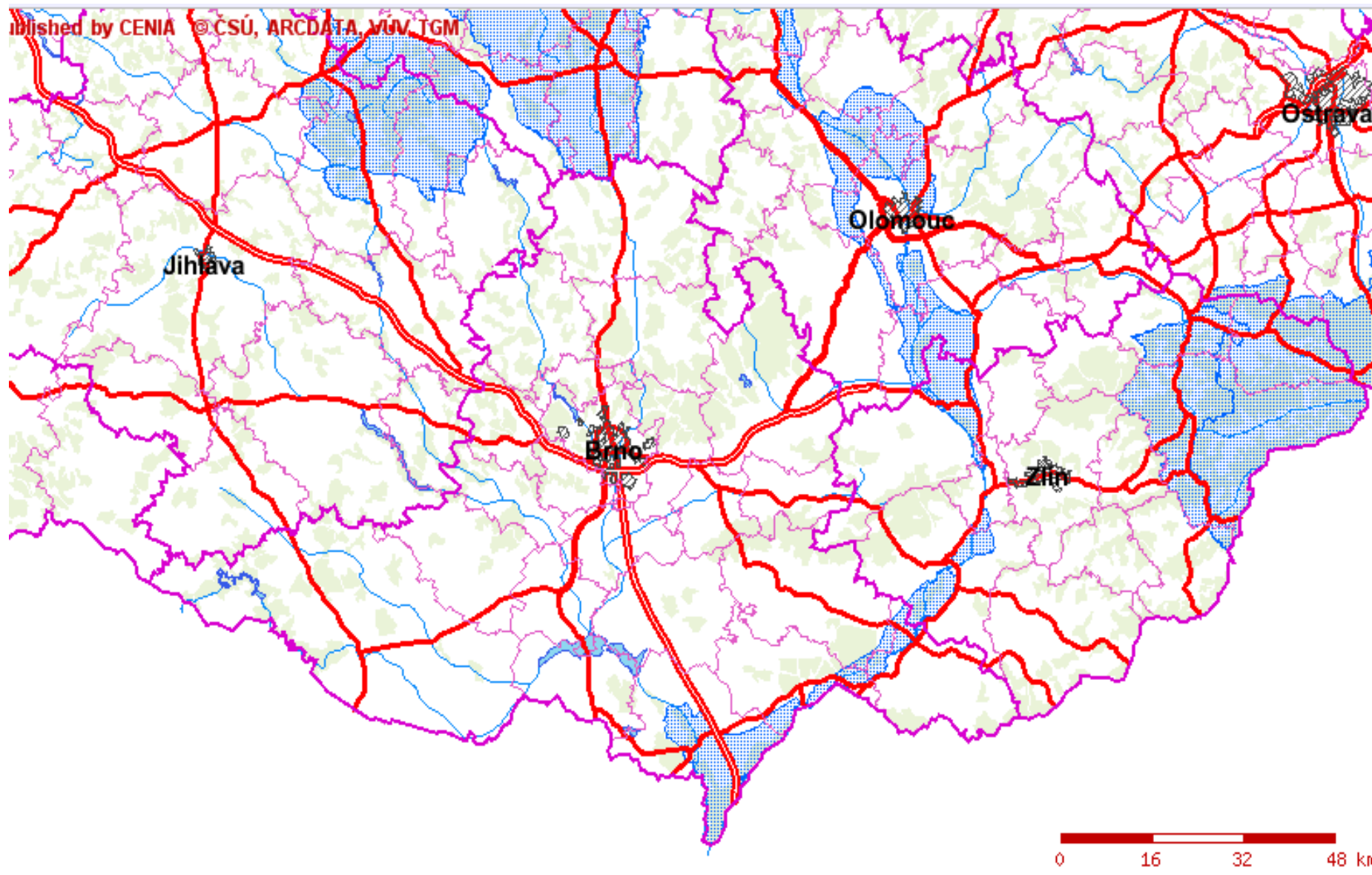


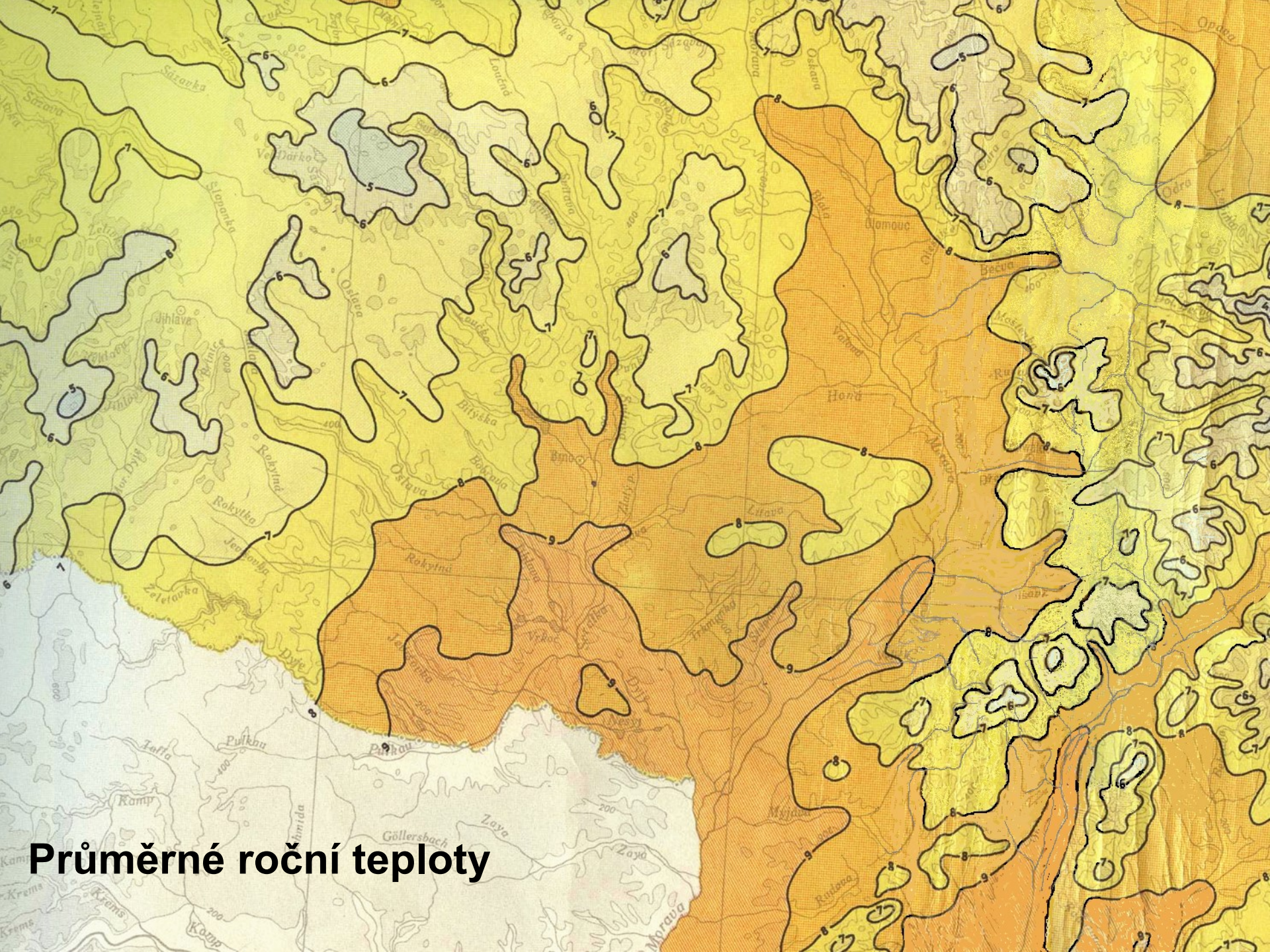
Ložiska nerostných surovin

Kde se vyskytuje několik různých surovin v jednom místě, tam se také překrývá šrafura ploch. Mezi Hodonínem a Břeclaví jde dokonce o 3: Ropa, plyn, lignit.

Řeky – samostudium !

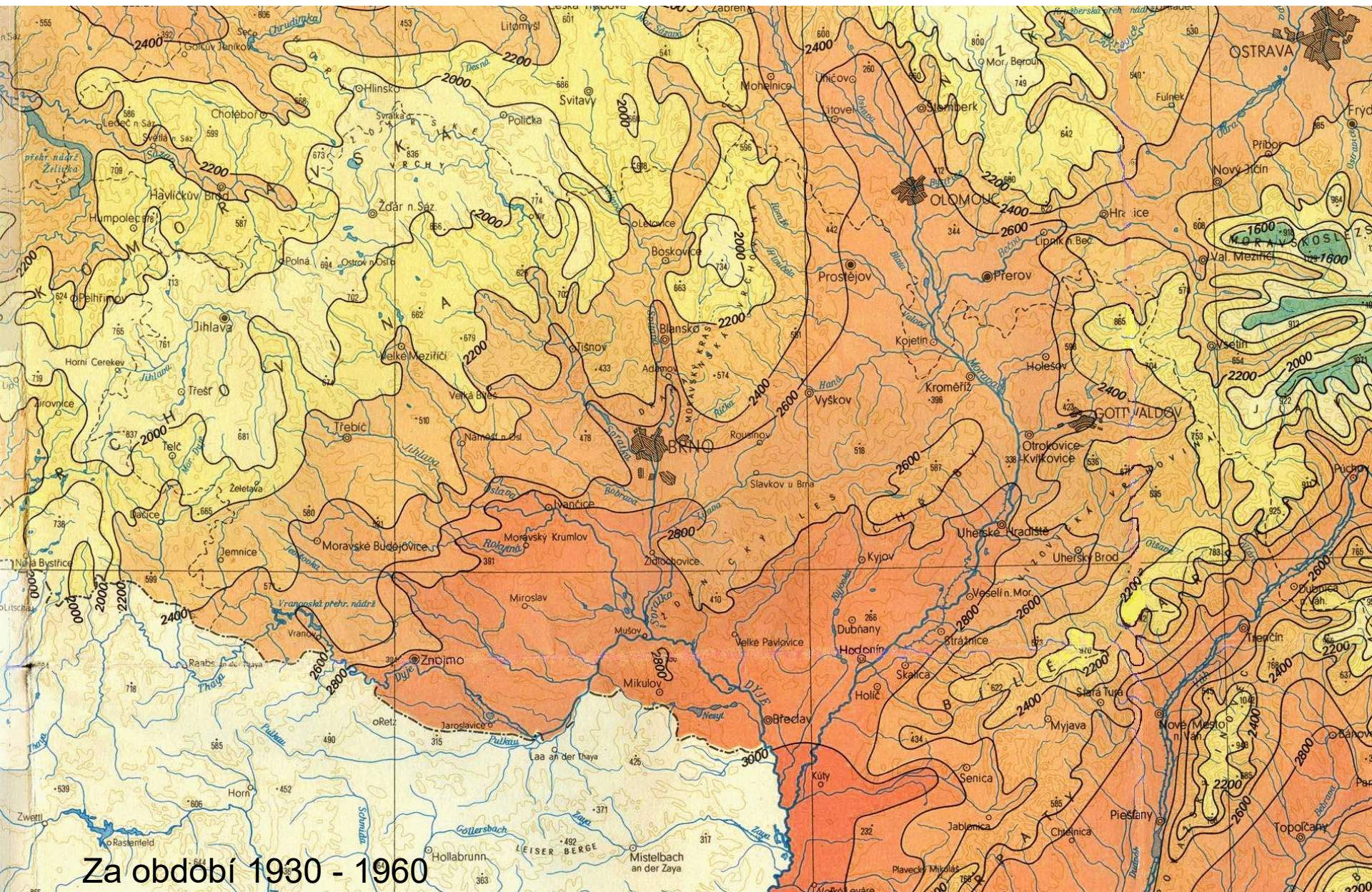
Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) – významné oblasti pro zásobování obyvatel





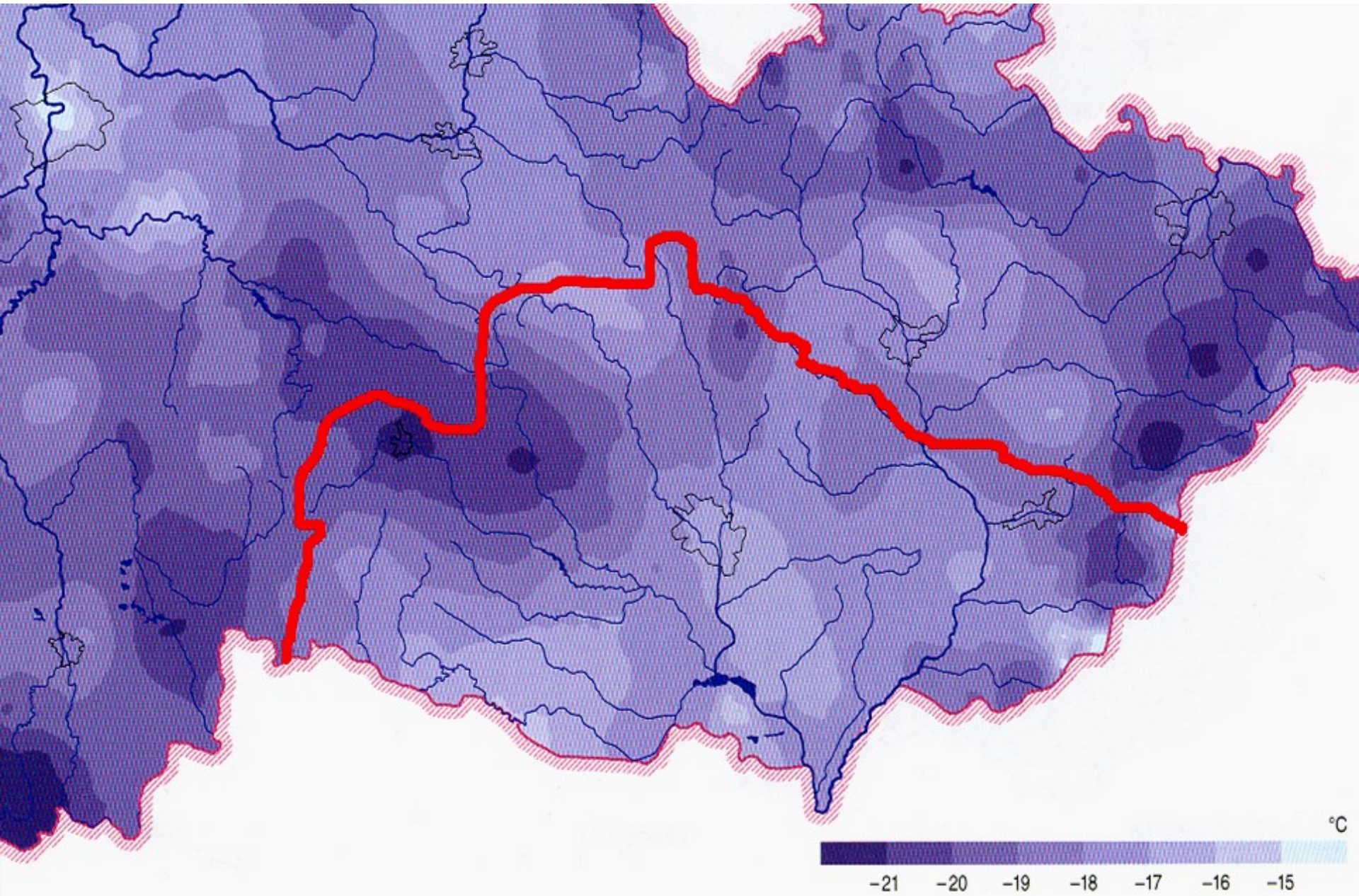
Průměrné roční teploty

Roční sumy teplot $T_d \geq 10^\circ \text{C}$.

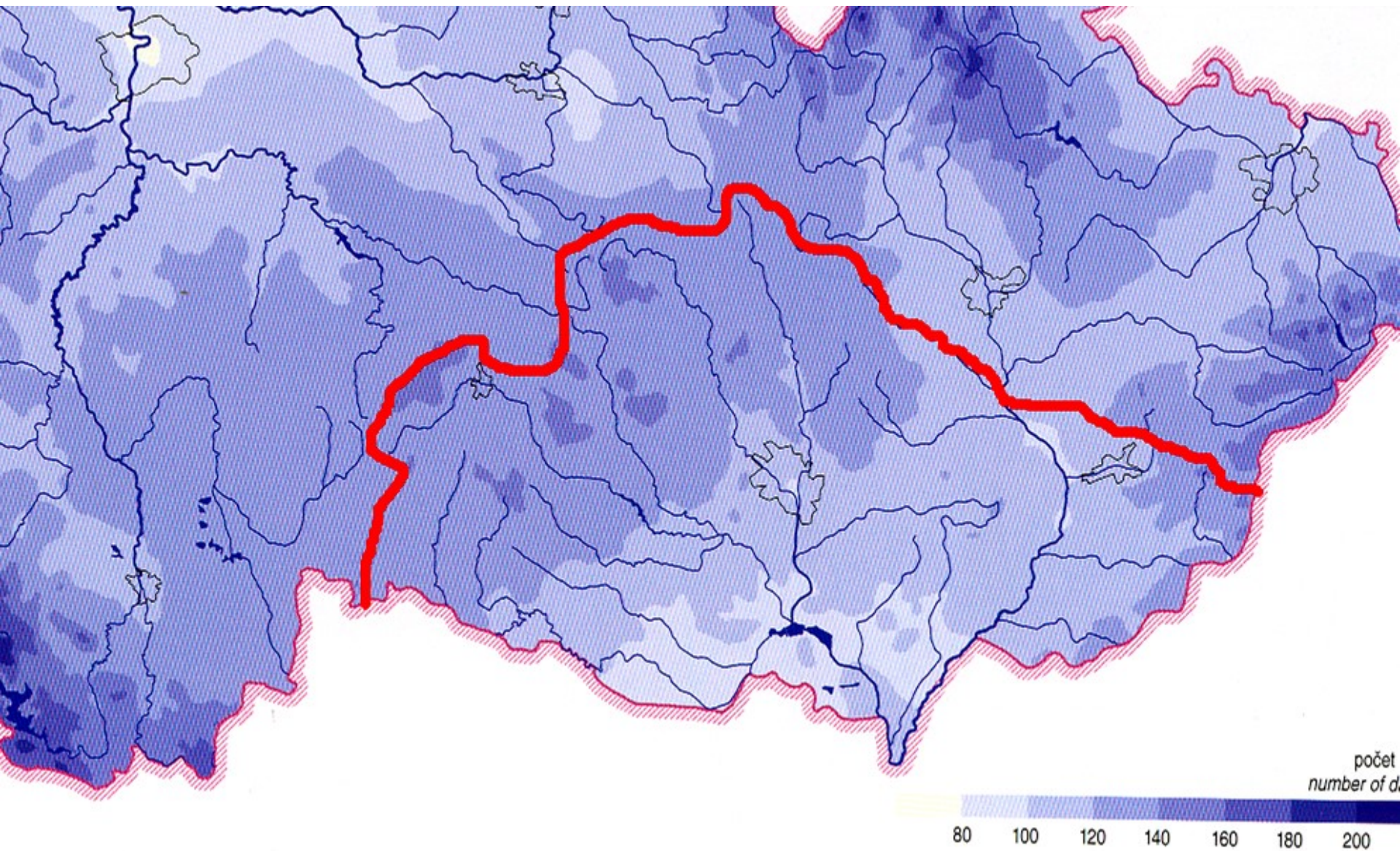


Za období 1930 - 1960

Průměrné roční teplotní minimum

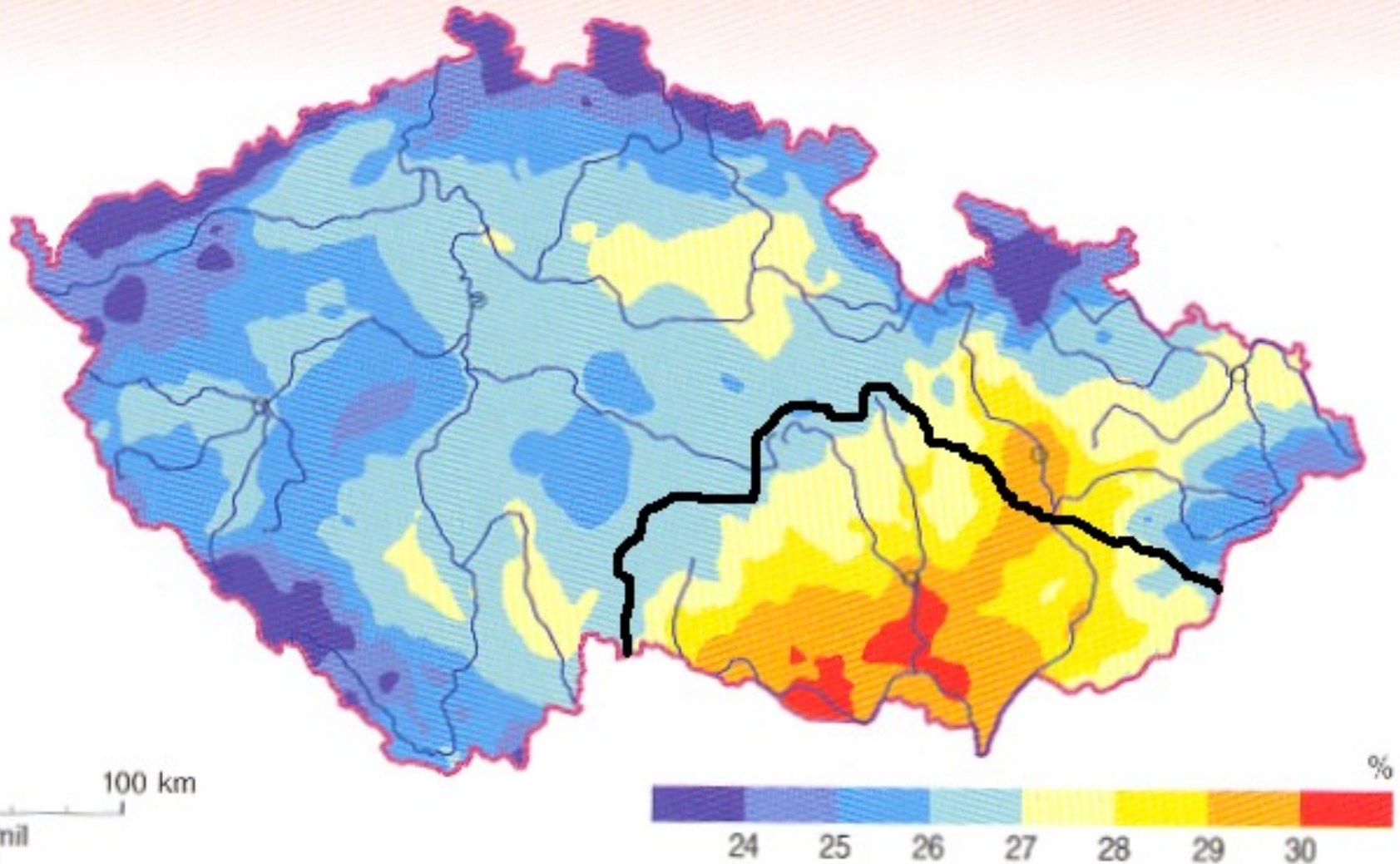


Průměrný roční počet mrazových dní

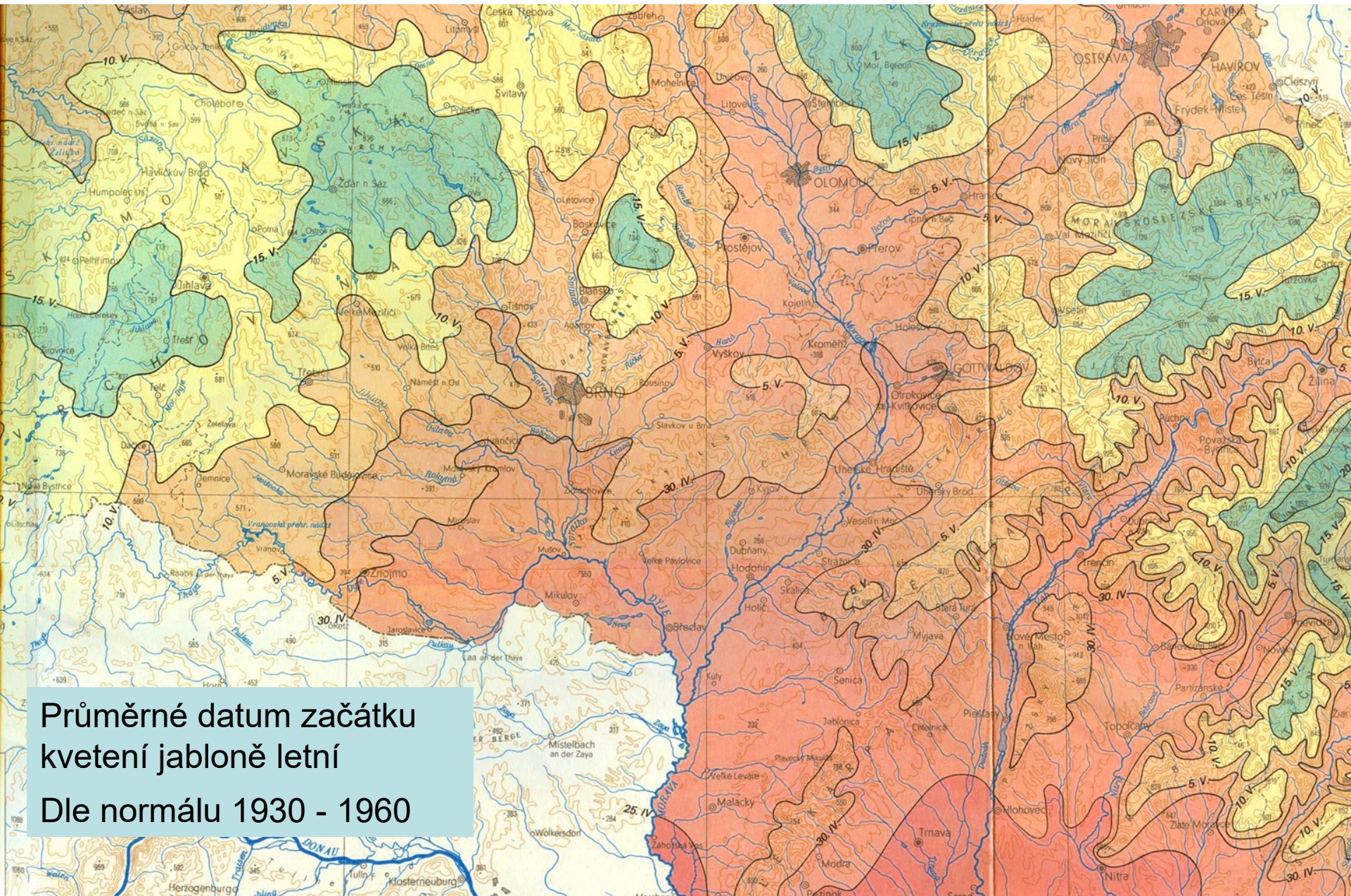


Termická kontinentalita dle Gorczyňského

(% tepl. amplitudy Verchojansku proti záp. Irsku, tj. oblast soutoku Svatky a Dyje má charakter z 30 % Verchojansku a 70 % západ. Irska)

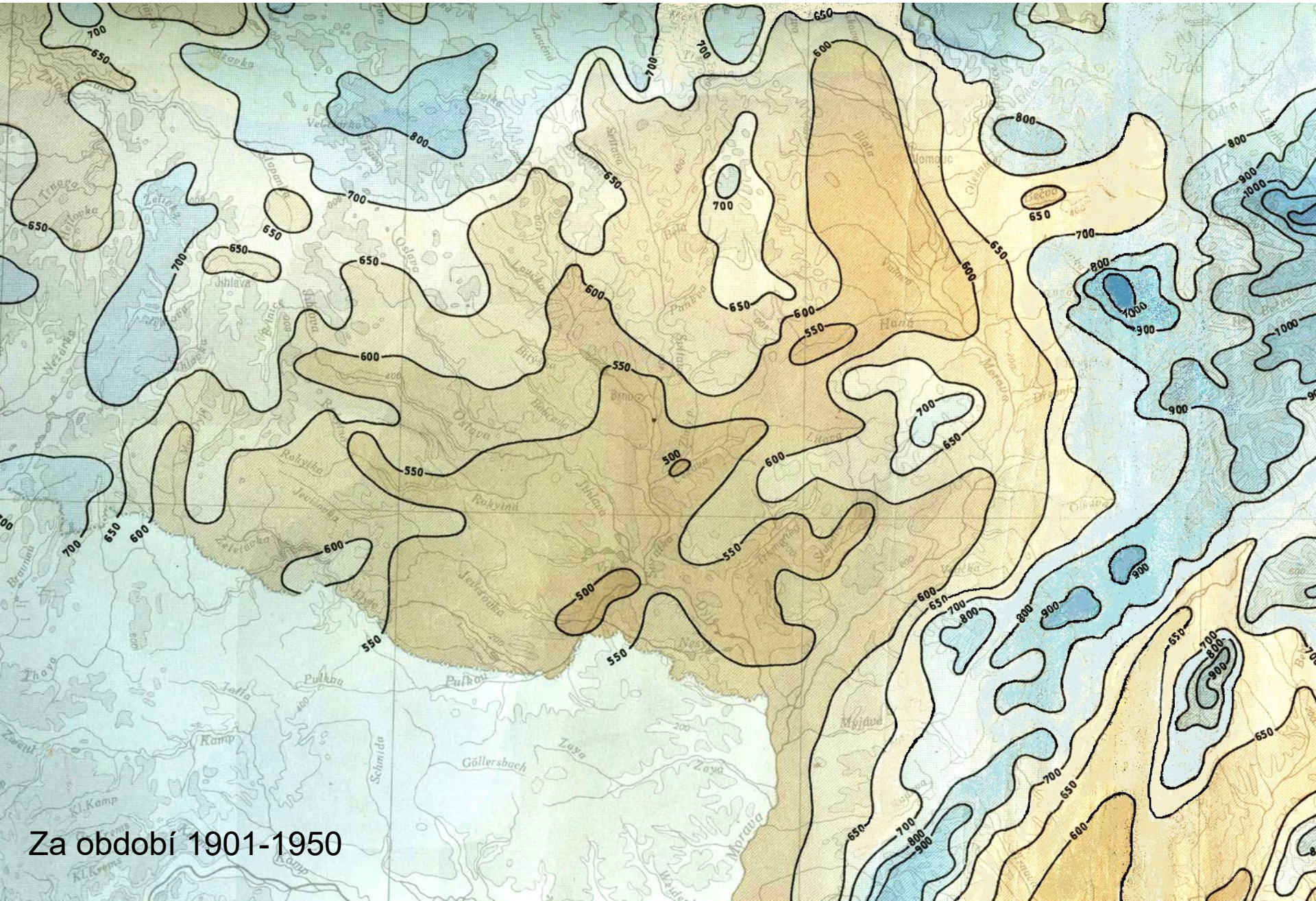


První květy jabloně letní



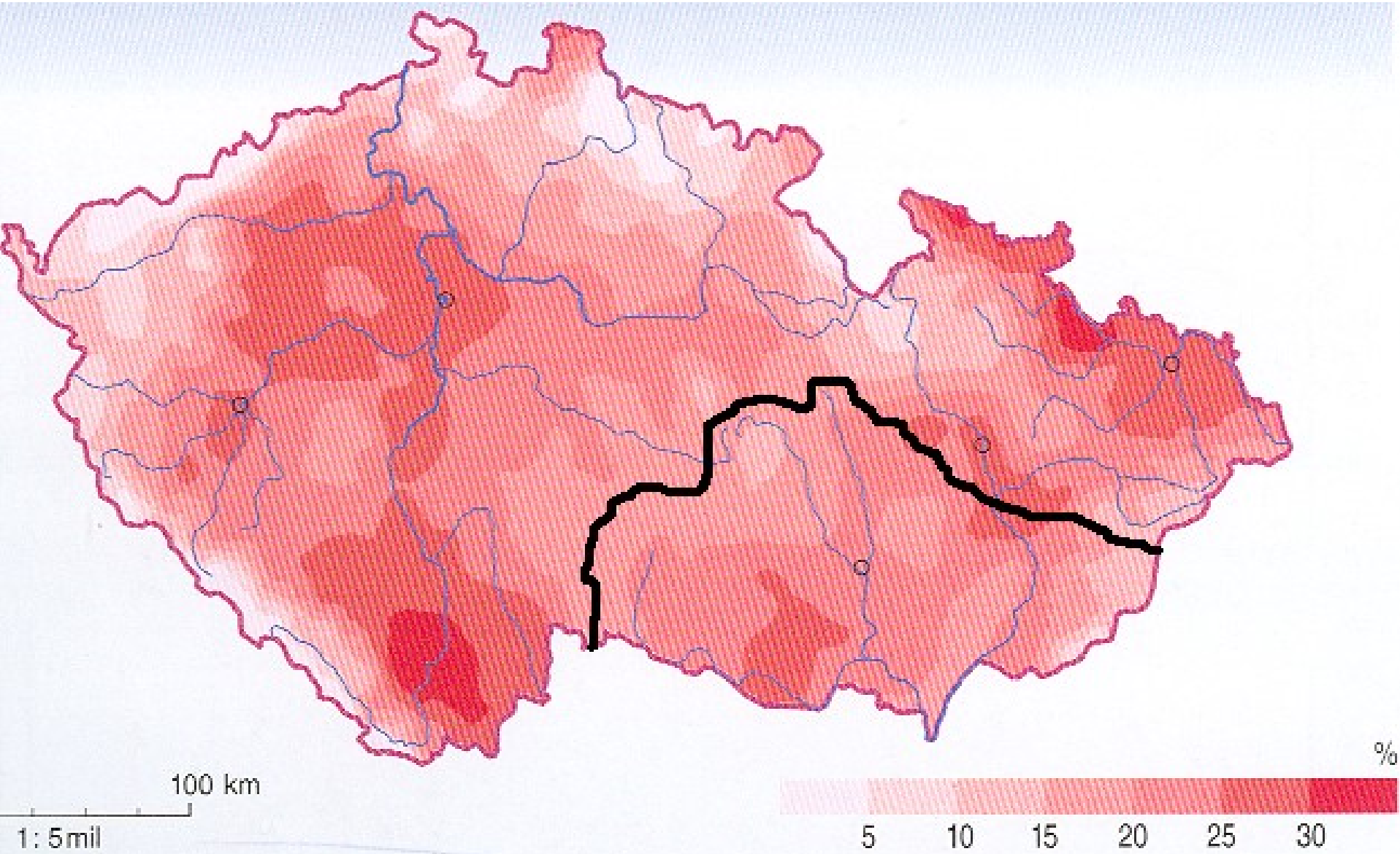
Průměrné datum začátku
kvetení jabloně letní
Dle normálu 1930 - 1960

Průměrné roční srážky



Za období 1901-1950

Stupeň srážkové sezónní nerovnoměrnosti ($S_{t.p.}/S_{chl.p.}$)

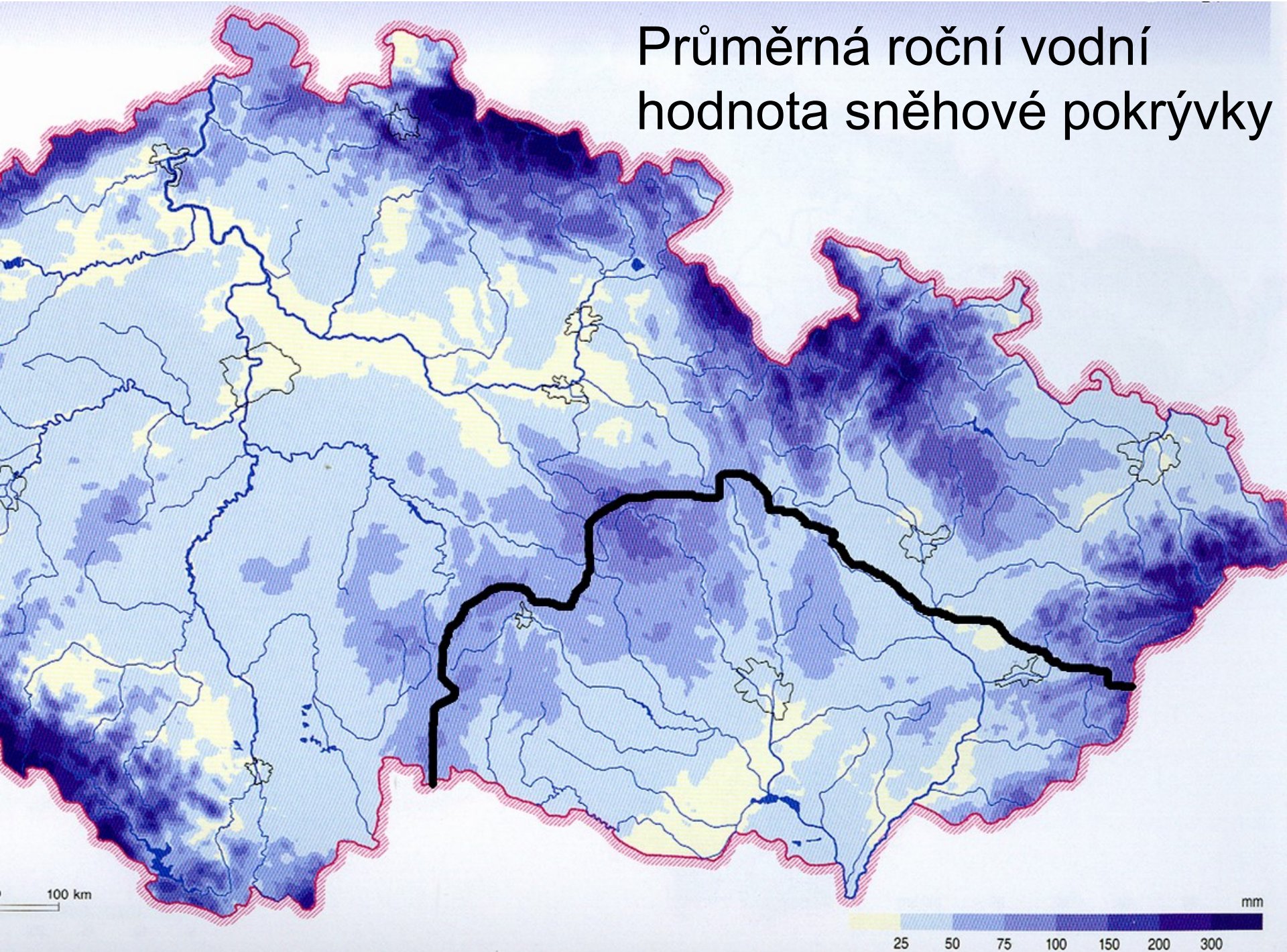




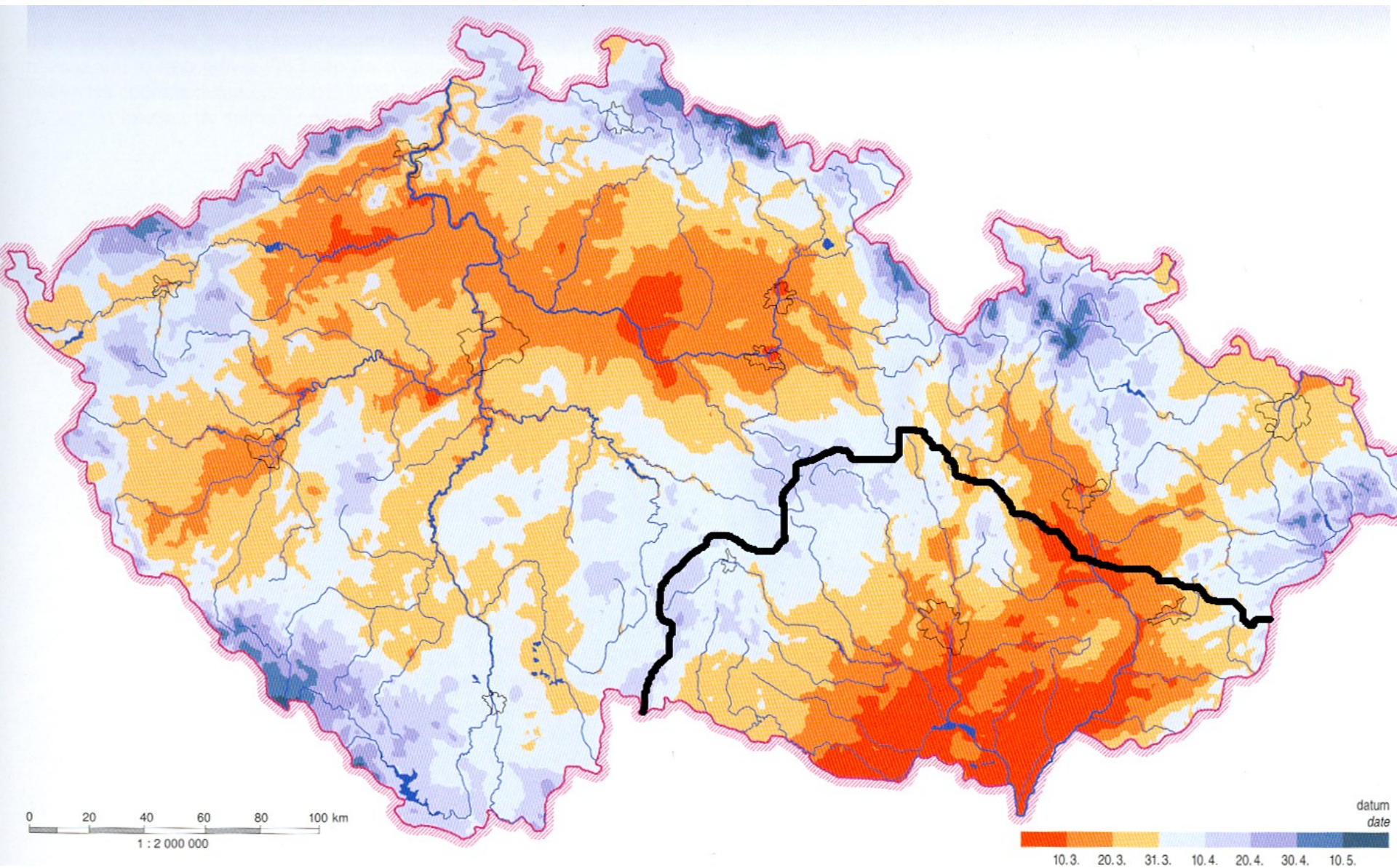
Průměrné zimní srážky (říjen-březen) v mm



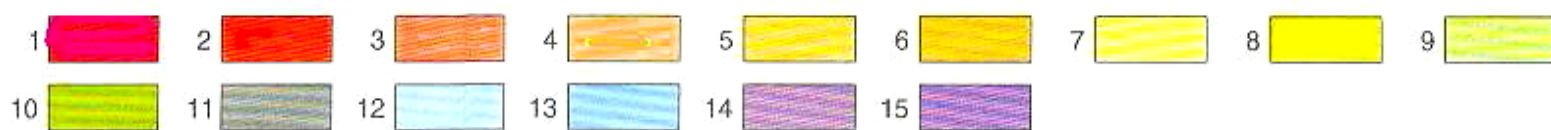
Průměrná roční vodní hodnota sněhové pokrývky



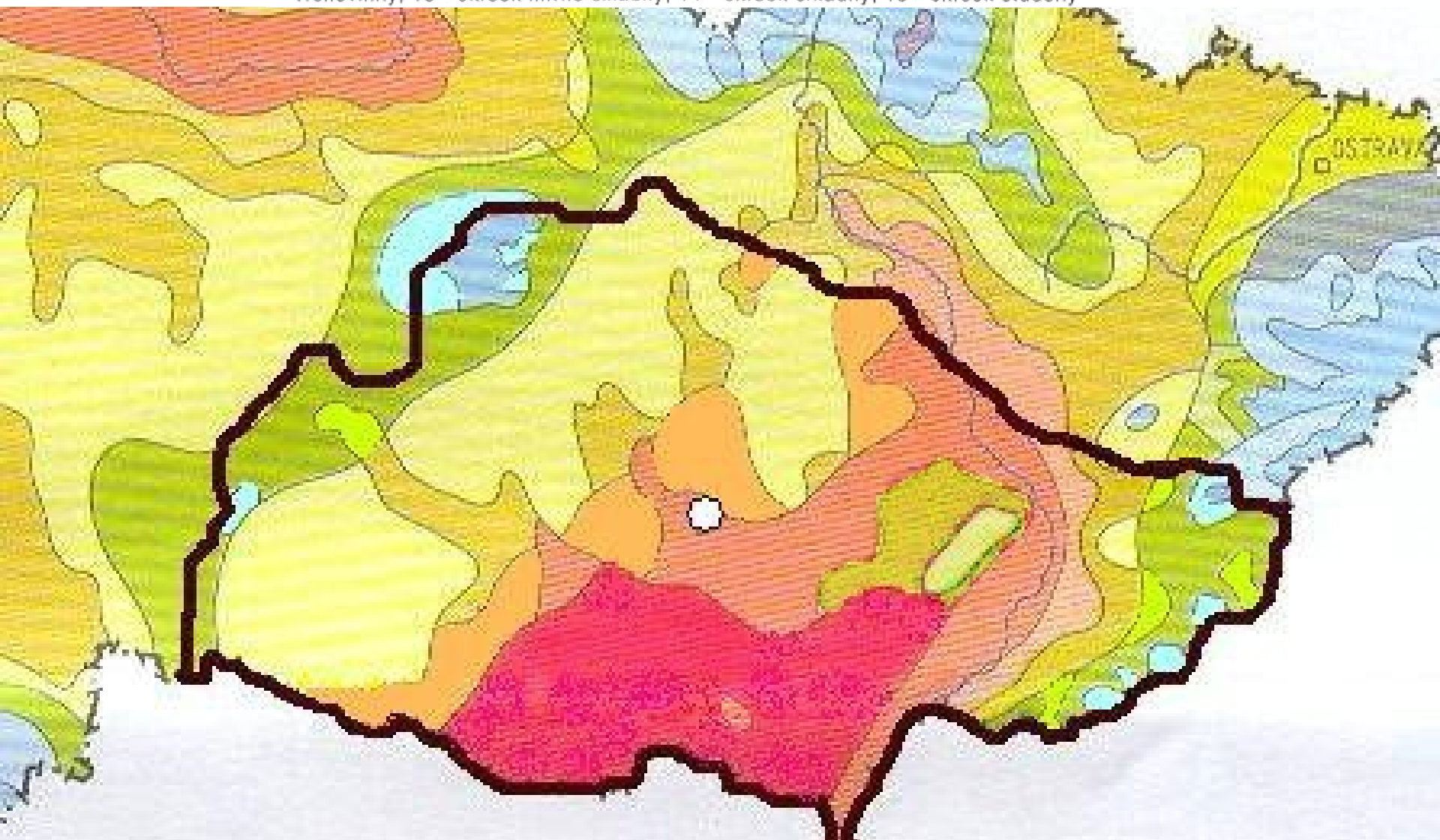
Průměrné datum poslední sněhové pokrývky



Klimatická klasifika- ce 1958

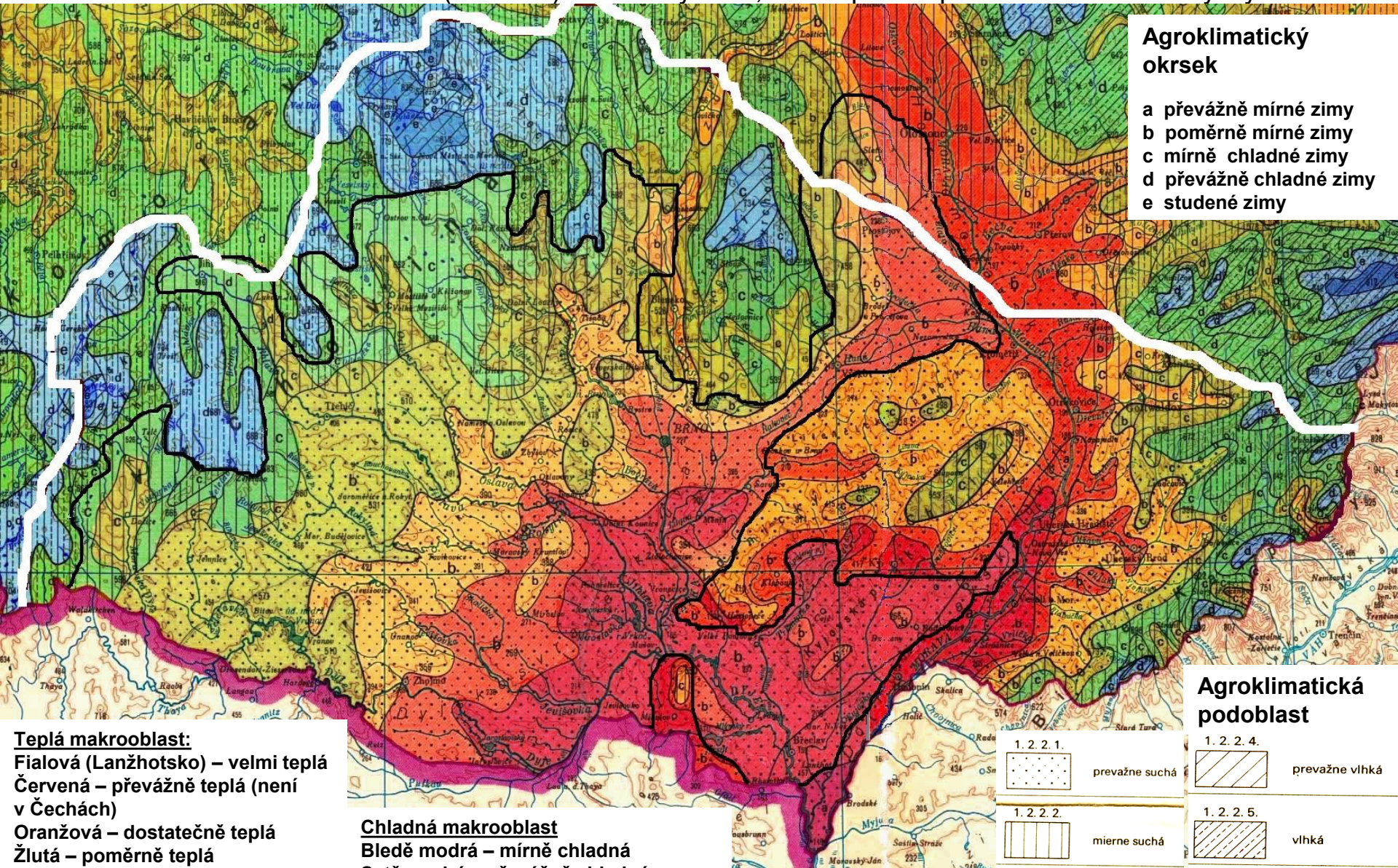


1 - okresek teplý, suchý; 2 - okresek teplý, mírně suchý; 3 - okresek teplý, mírně vlhký; 4 - okresek mírně teplý, suchý; 5 - okresek mírně teplý, mírně suchý; 6 - okresek mírně teplý, mírně vlhký, pahorkatinný; 7 - okresek mírně teplý, mírně vlhký, vrchovinný; 8 - okresek mírně teplý, vlhký, pahorkatinný a rovinný; 9 - okresek mírně teplý, vlhký, údolní; 10 - okresek mírně teplý, vlhký, vrchovinný; 11 - okresek mírně teplý, velmi vlhký, pahorkatinný; 12 - okresek mírně teplý, velmi vlhký, vrchovinný; 13 - okresek mírně chladný; 14 - okresek chladný; 15 - okresek studený



Agroklimatické členění ČSSR z r. 1975 na zákl. normálu 1930-1960.

Oblast uzavřená černou čarou (vč. Brna) má srážky nižší, než odpovídá průměru nadmořské výšky v ČR



Agroklimatický okresek

- a převážně mírné zimy
- b poměrně mírné zimy
- c mírně chladné zimy
- d převážně chladné zimy
- e studené zimy

Teplá makrooblast:
 Fialová (Lanžhotsko) – velmi teplá
 Červená – převážně teplá (není v Čechách)
 Oranžová – dostatečně teplá
 Žlutá – poměrně teplá

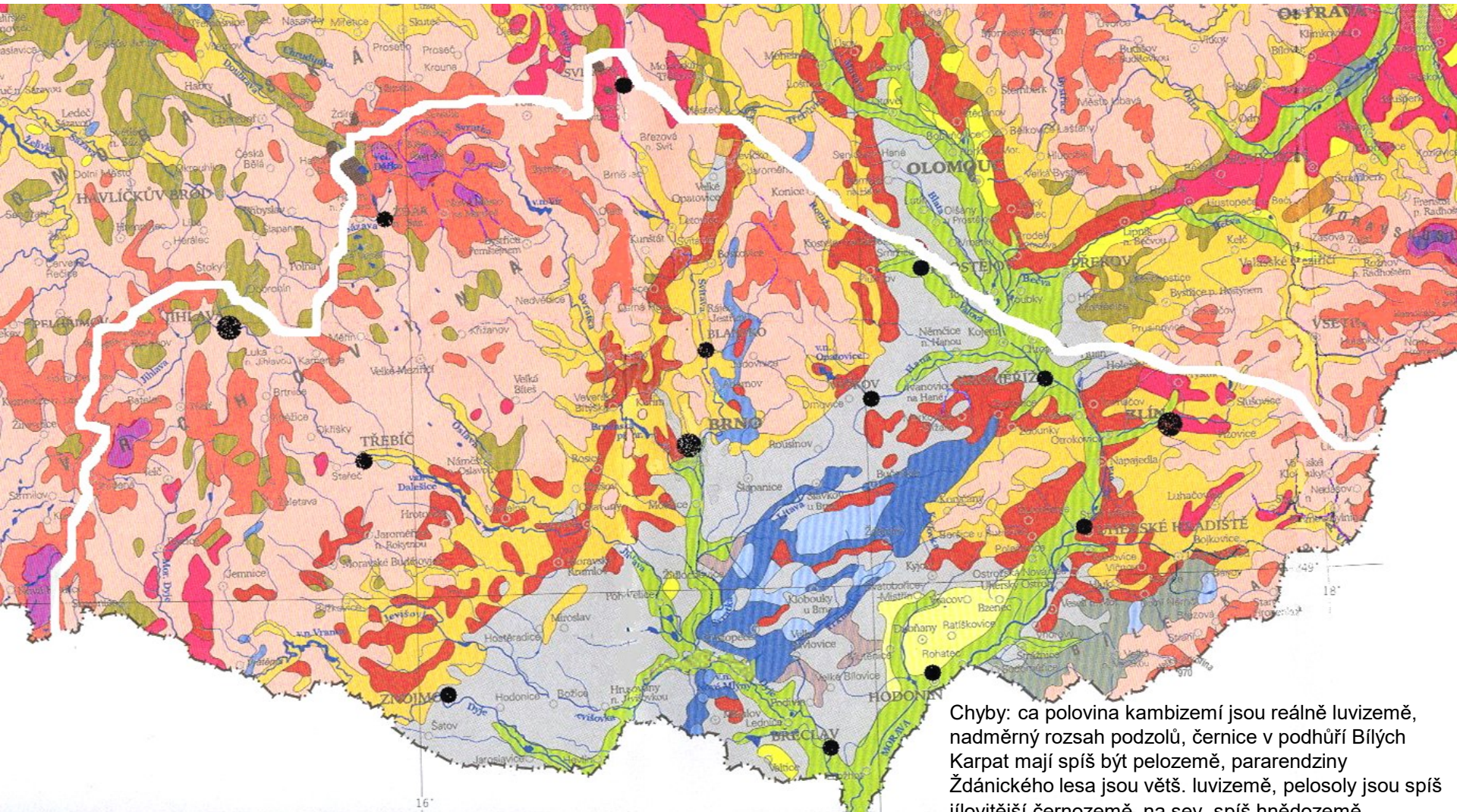
Mírně teplá makrooblast
 Žlutozelená – poměrně mírně teplá
 Modrozelená – slabě mírně teplá

Chladná makrooblast
 Bledě modrá – mírně chladná
 Sytě modrá – převážně chladná
 Bíle – oblasti bez zemědělské výroby, většinou nad 800 m n.m., na JM není

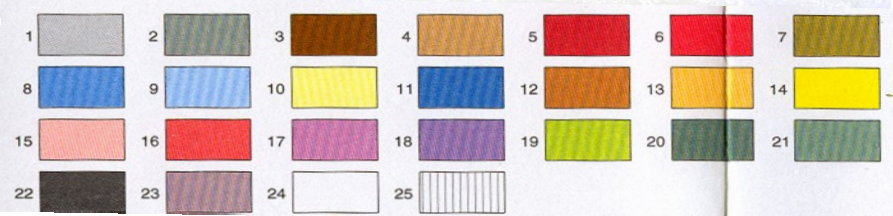
Agroklimatická podoblast

1. 2. 2. 1.	1. 2. 2. 4.
prevažně suchá	prevažně vlhká
1. 2. 2. 2.	1. 2. 2. 5.
mírně suchá	vlhká
1. 1. 4. 1.	1. 2. 2. 3.
velmi suchá	mírně vlhká
	1. 2. 2. 6.
	velmi vlhká

Půdní typy (Tomášek

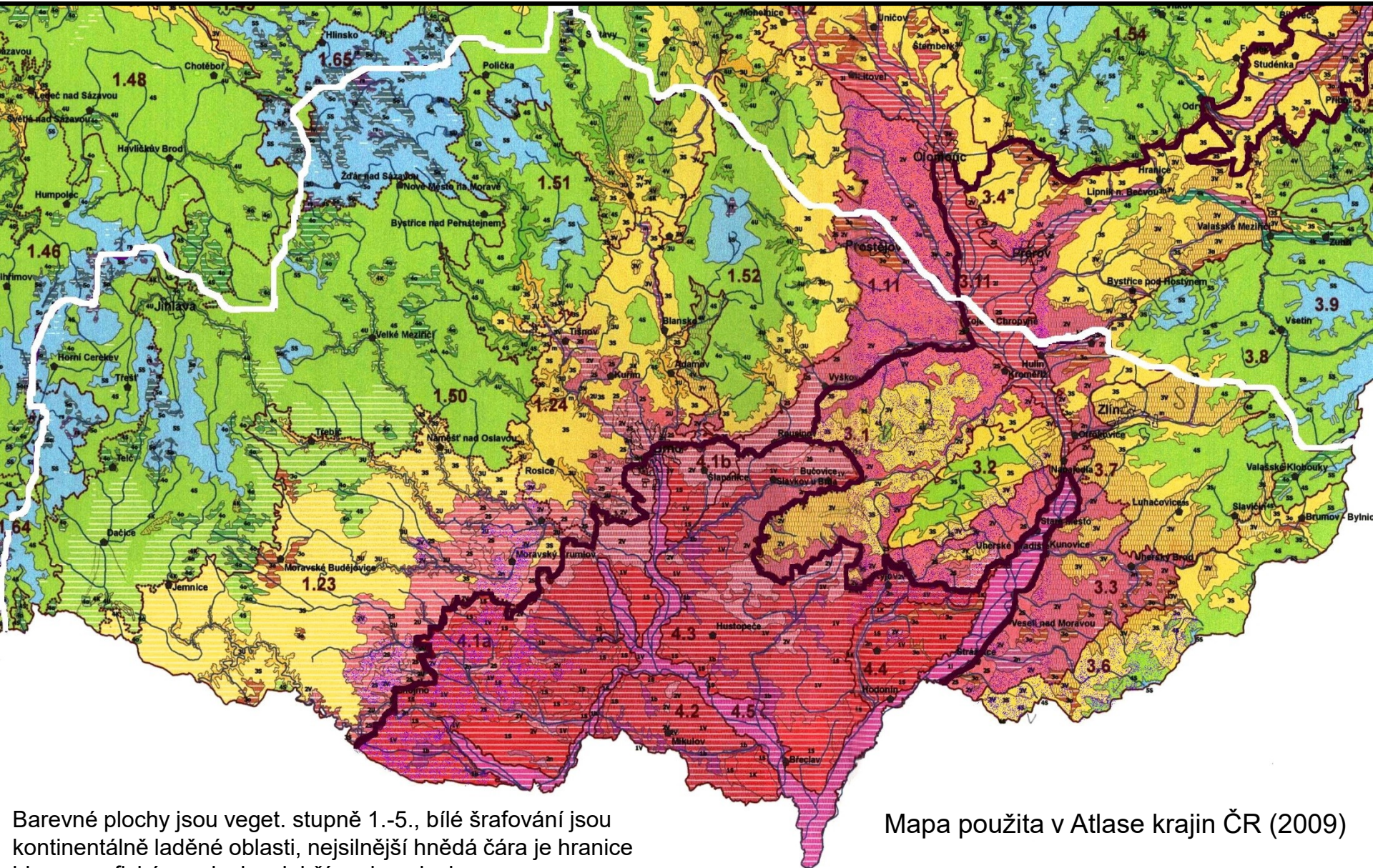


Chyby: ca polovina kambizemí jsou reálně luvizemě, nadměrný rozsah podzolů, černice v podhůří Bílých Karpat mají spíš být pelozemě, pararendziny Žďánického lesa jsou větš. luvizemě, pelosoly jsou spíš jilovitější černozemě, na sev. spíš hnědozemě.



- 1 - černozemě; 2 - černozemě s černicemi; 3 - smonice; 4 - šedozemě; 5 - hnědozemě; 6 - illimerizované půdy s illimerizovanými půdami oglejenými; 7 - pseudogleje s hnědými půdami oglejenými; 8 - rendziny; 9 - pararendziny; 10 - arenosoly s hnědými půdami a podzoly; 11 - pelosoly; 12 - hnědé půdy eutrofní; 13 - hnědé půdy se surovými půdami; 14 - hnědé půdy s podzoly na terasových uloženinách; 15 - hnědé půdy kyselé; 16 - hnědé půdy silně kyselé; 17 - rezivé půdy s podzoly; 18 - podzoly; 19 - nívní půdy; 20 - černice; 21 - gleje; 22 - rašeliništní půdy; 23 - zasolené půdy; 24 - alpské půdní formy; 25 - antropogenní půdy

Biogeografické členění ČR

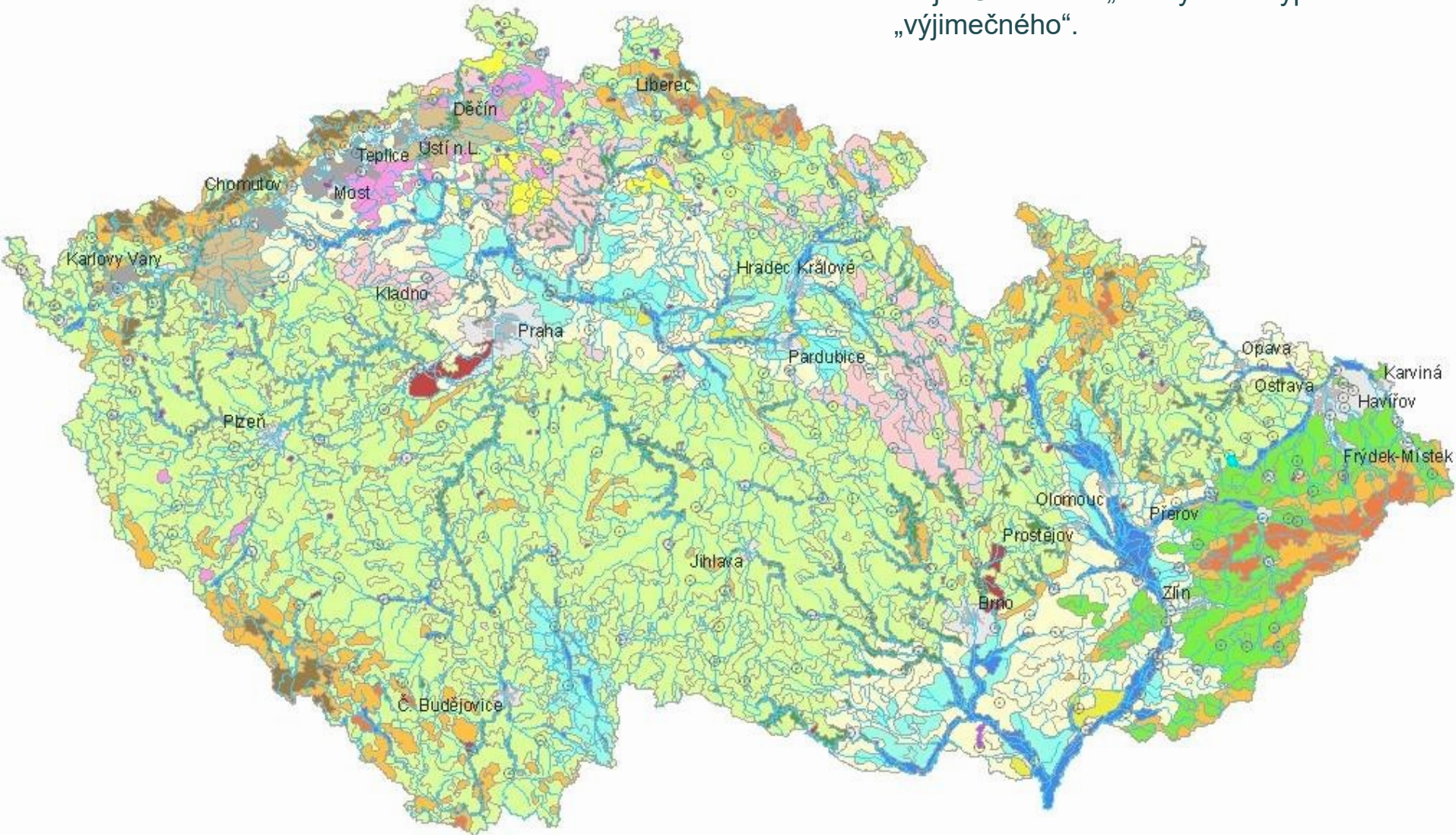


Barevné plochy jsou veget. stupně 1.-5., bílé šrafování jsou kontinentálně laděné oblasti, nejsilnější hnědá čára je hranice biogeografické provincie, slabší podprovincie

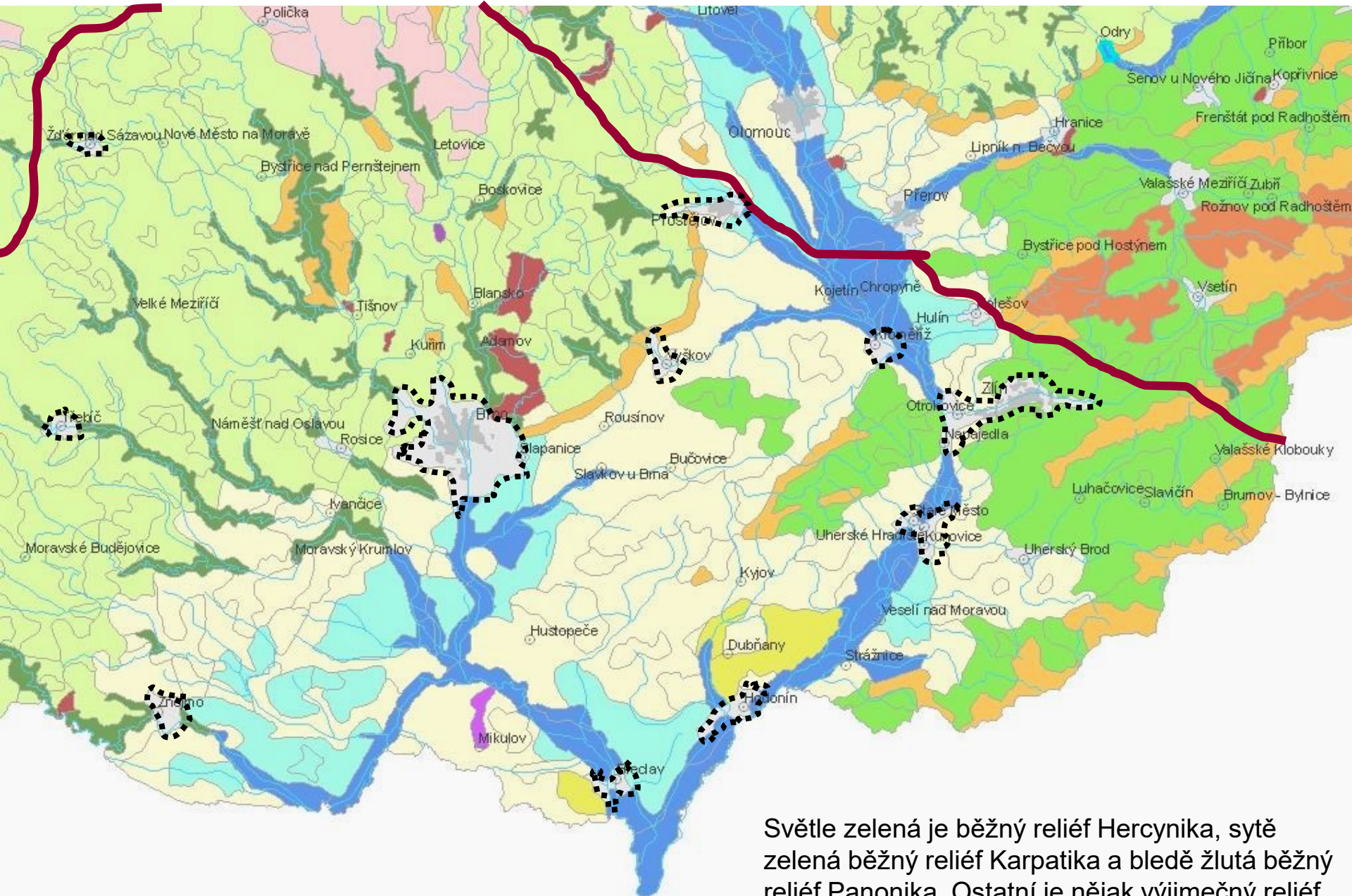
Mapa použita v Atlase krajín ČR (2009)

Typy georeliéfu krajin

Podklad pro mapu typů krajin ČR v Atlase krajin ČR: Reliéf „běžný“ a 17 typů reliéfu „výjimečného“.



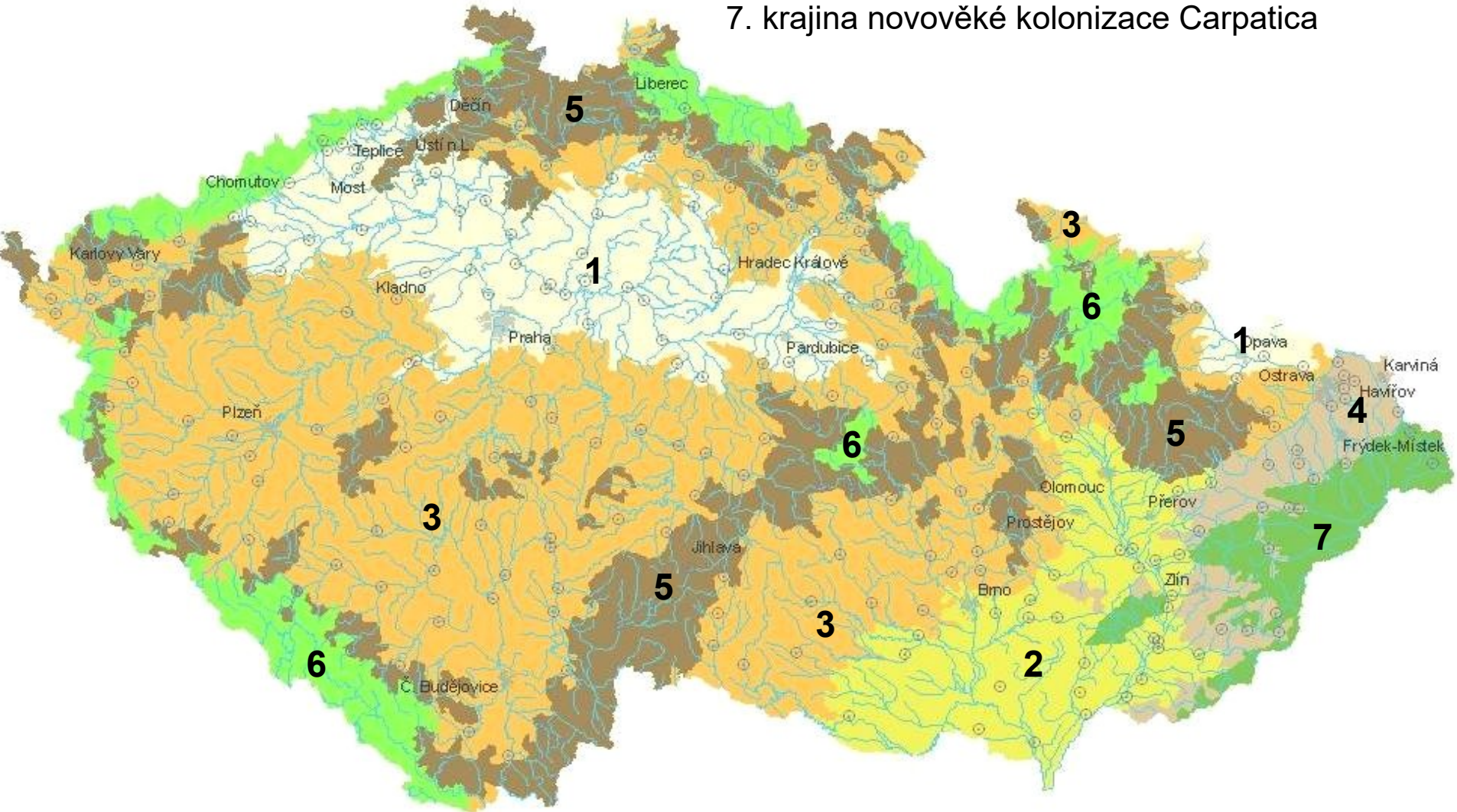
Aplikované typy georeliéfu krajin



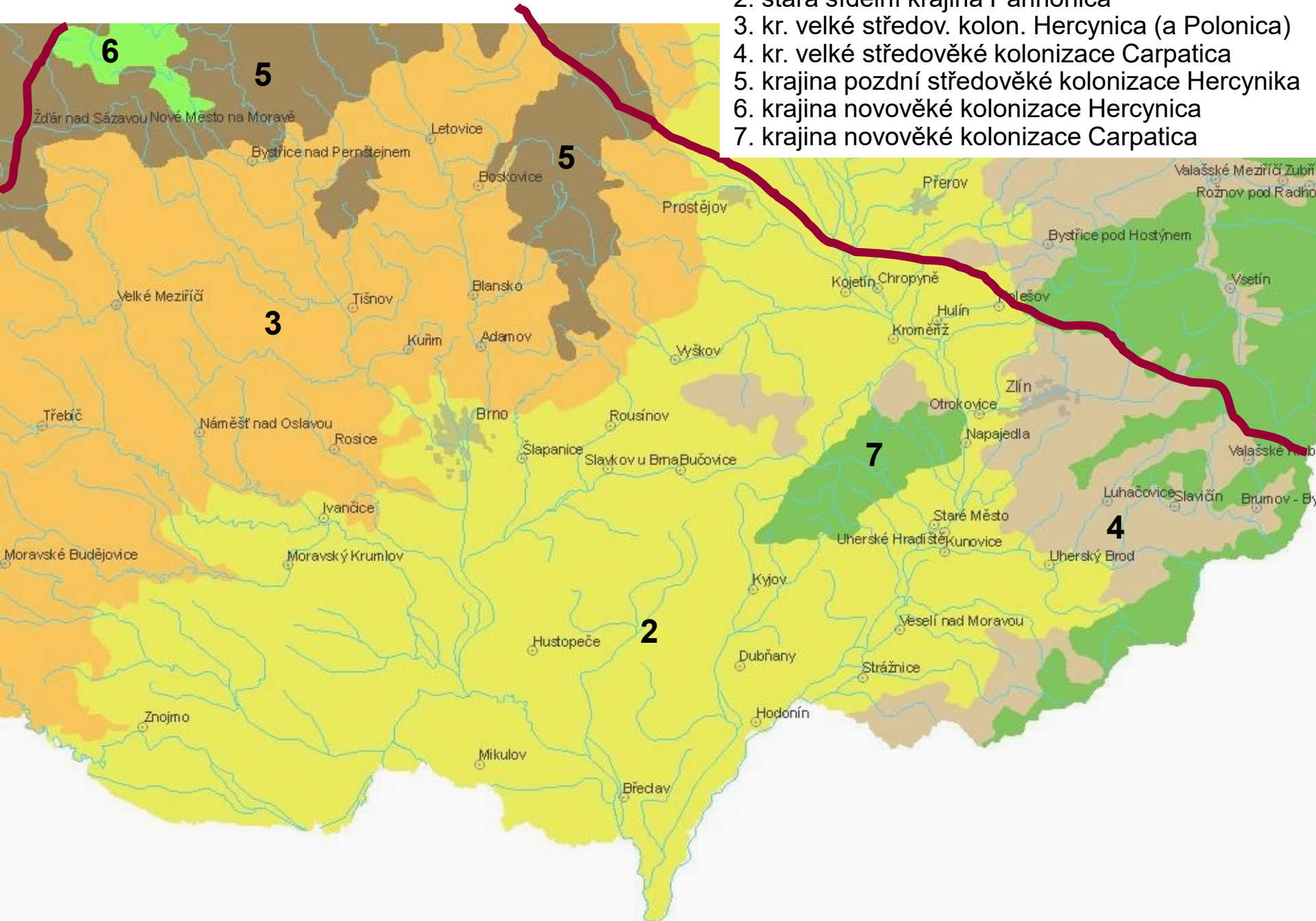
Světle zelená je běžný reliéf Hercynika, sytě zelená běžný reliéf Karpatika a bledě žlutá běžný reliéf Panonika. Ostatní je nějak výjimečný reliéf.

Krajiny dle kolonizací

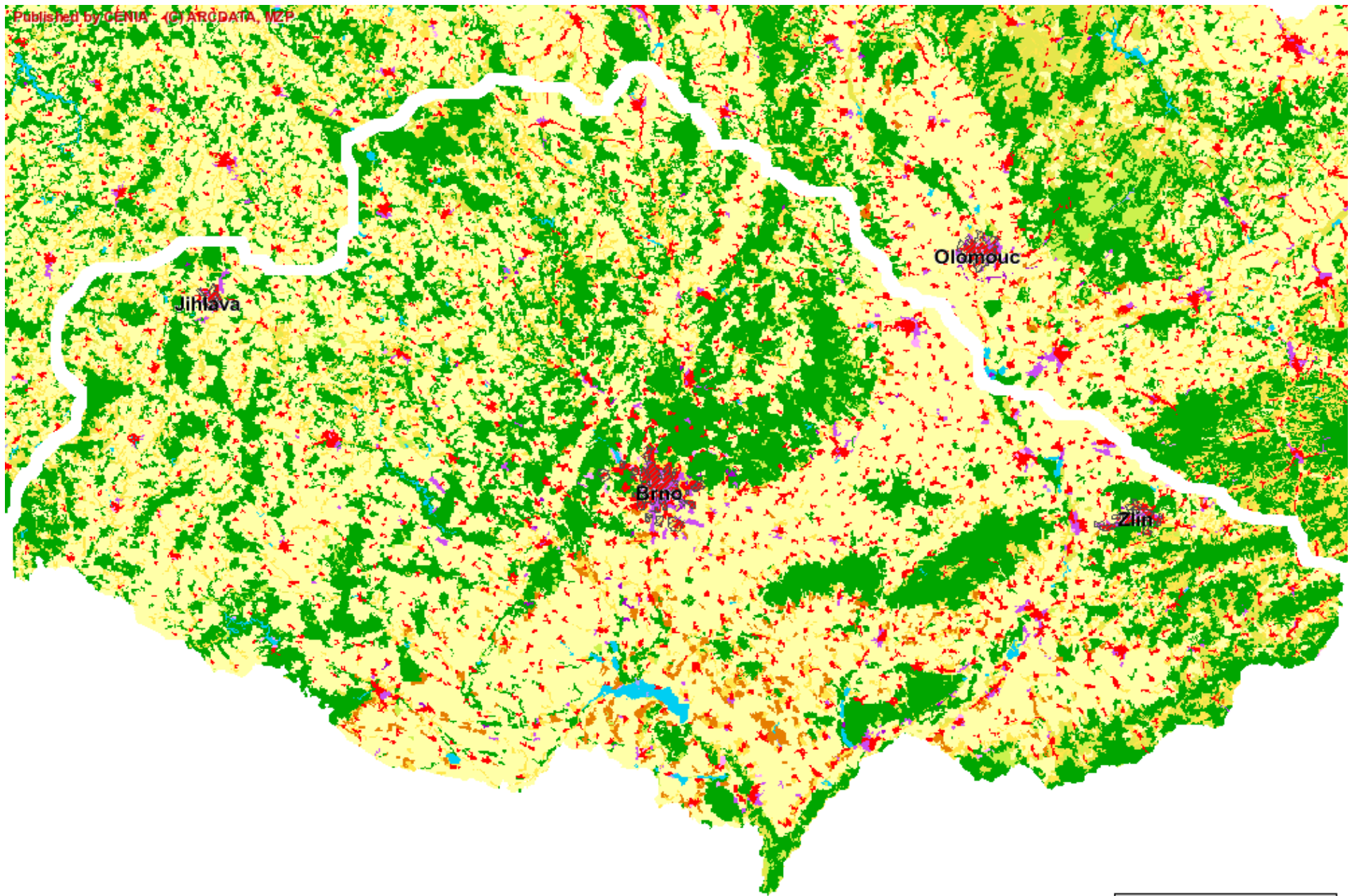
1. stará sídelní krajina Hercynica a Polonica
2. stará sídelní krajina Pannonica
3. kr. velké středov. kolon. Hercynica (a Polonica)
4. kr. velké středověké kolonizace Carpatica
5. krajina pozdní středověké kolonizace Hercynica
6. krajina novověké kolonizace Hercynica
7. krajina novověké kolonizace Carpatica



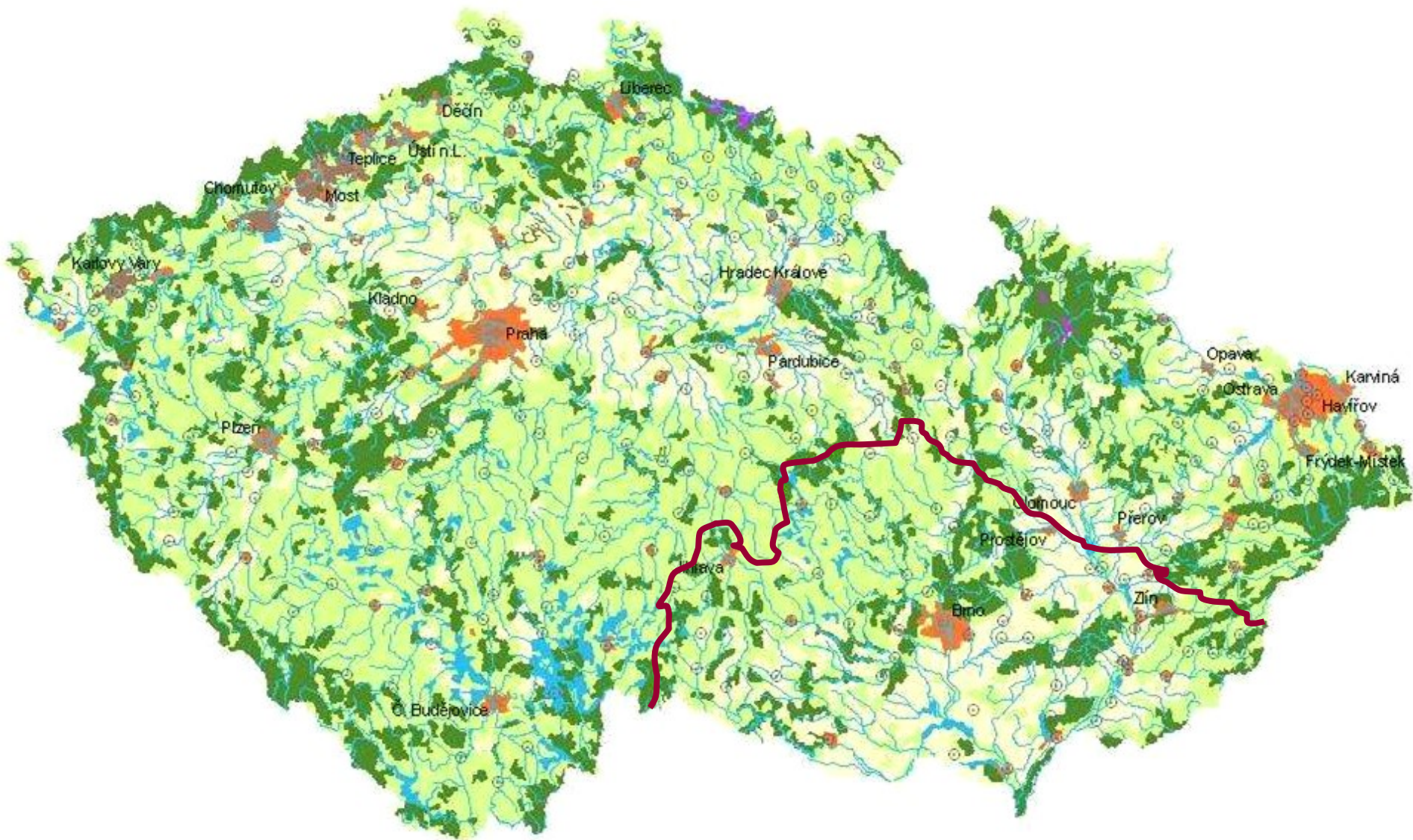
1. stará sídelní krajina Hercynica a Polonica
2. stará sídelní krajina Pannonica
3. kr. velké středov. kolon. Hercynica (a Polonica)
4. kr. velké středověké kolonizace Carpatica
5. krajina pozdní středověké kolonizace Hercynika
6. krajina novověké kolonizace Hercynica
7. krajina novověké kolonizace Carpatica



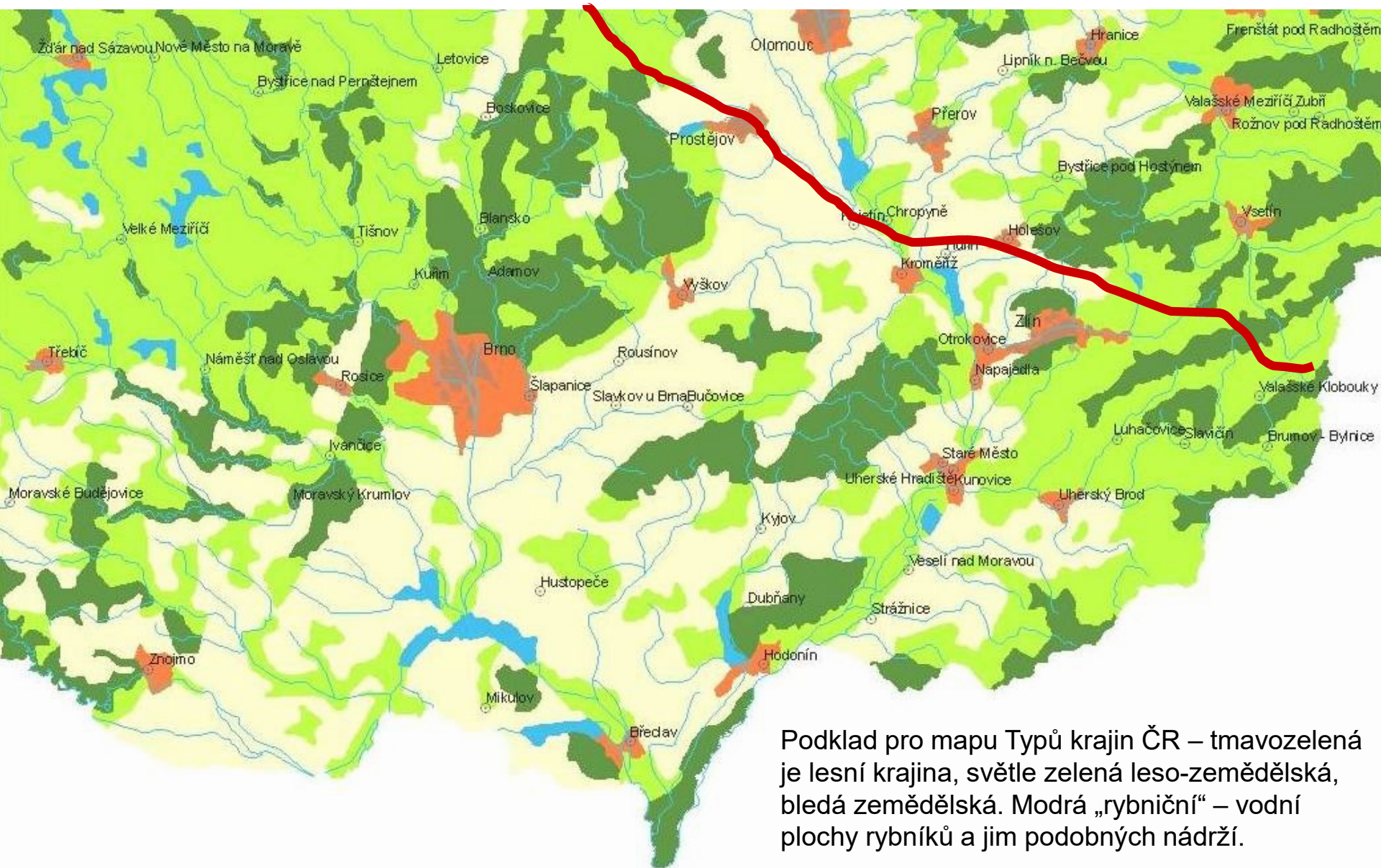
Landuse



Sekundární struktura krajiny



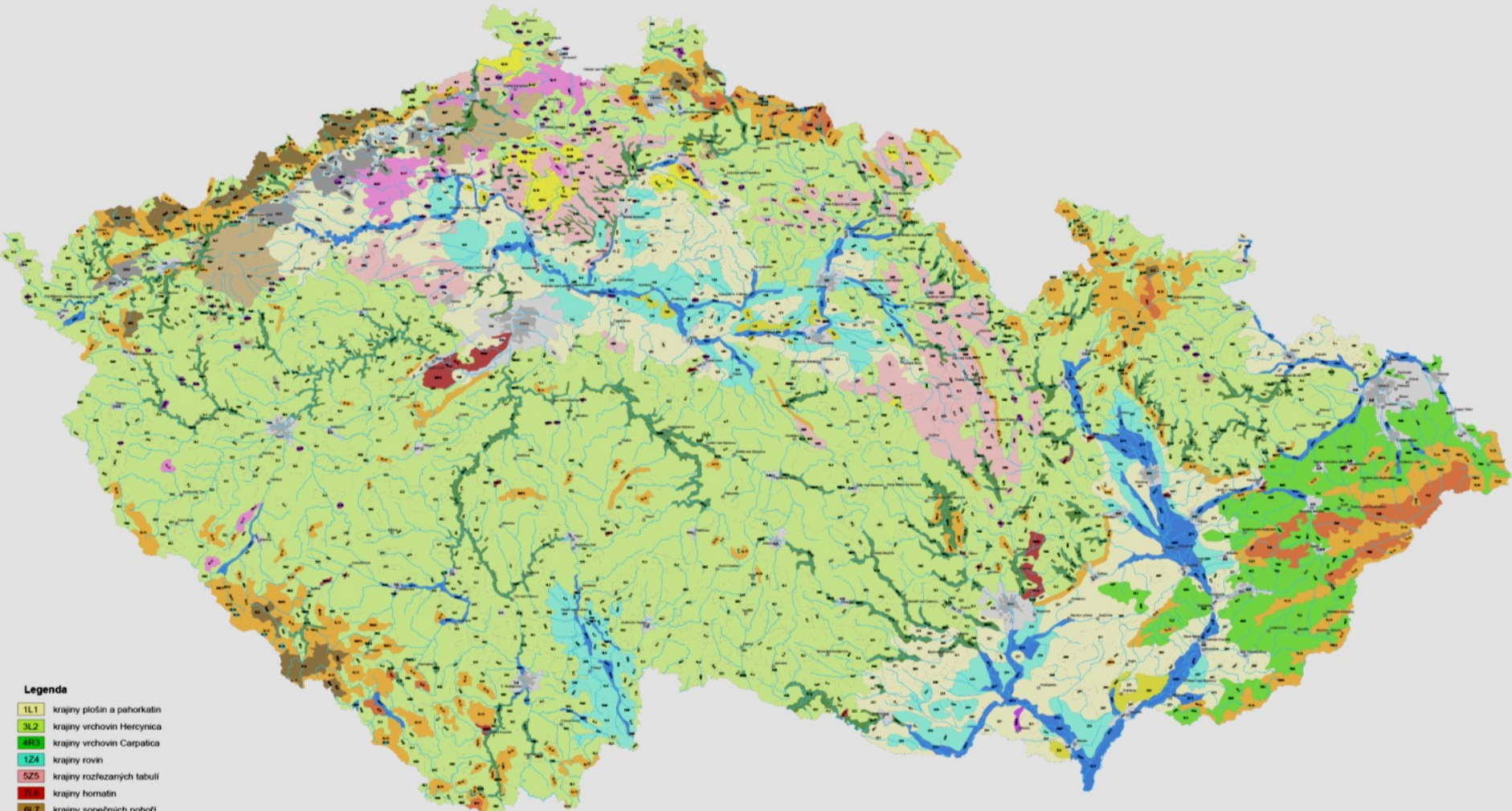
Sekund. kraj. struktura Již. Moravy



Krajinné typy České republiky

Mapa z Atlasu krajin ČR

1:500 000



Legenda

- 1L1 krajiny plošin a pahorkatin
- 3L2 krajiny vrchovin Hercynica
- 3R3 krajiny vrchovin Carpatica
- 124 krajiny rovin
- 525 krajiny rozřezaných tabulí
- 768 krajiny hornatin
- 6L7 krajiny sopečných pohoří
- 800 krajiny vysoko položených plošin
- 2L9 krajiny vátých písků
- 3K16 těžební krajiny
- 5L11 krajiny širokých říčních niv
- 3000 krasové krajiny
- 6L13 krajiny výrazných svahů a skalnatých horských hřbetů
- 6H14 krajiny ledovcových karů
- 6000 krajiny zafřiznutých údolí
- 30000 krajiny izolovaných kuželů
- 3L17 krajiny kuželů a kup
- 2A116 krajiny vápencových bradel
- 3M19 krajiny skalních měst
- 5U0 krajiny bez vylíšeného reliéfu



Typy sídelních krajin:

- 1 - staré sídelní krajiny Hercynica a Polonica
- 2 - staré sídelní krajiny Pannonica
- 3 - krajiny vrcholné středověké kolonizace Hercynica
- 4 - krajiny vrcholné středověké kolonizace Carpatica
- 5 - krajiny pozdní středověké kolonizace
- 6 - krajiny novověké kolonizace Hercynica
- 7 - krajiny novověké kolonizace Carpatica

Typy podle způsobu využití:

- Z - zemědělské krajiny
- M - lesozemědělské krajiny
- L - lesní krajiny
- R - rybníční krajiny
- U - urbanizované krajiny
- H - krajiny horských údolí
- X - krajiny bez vylíšeného způsobu využití

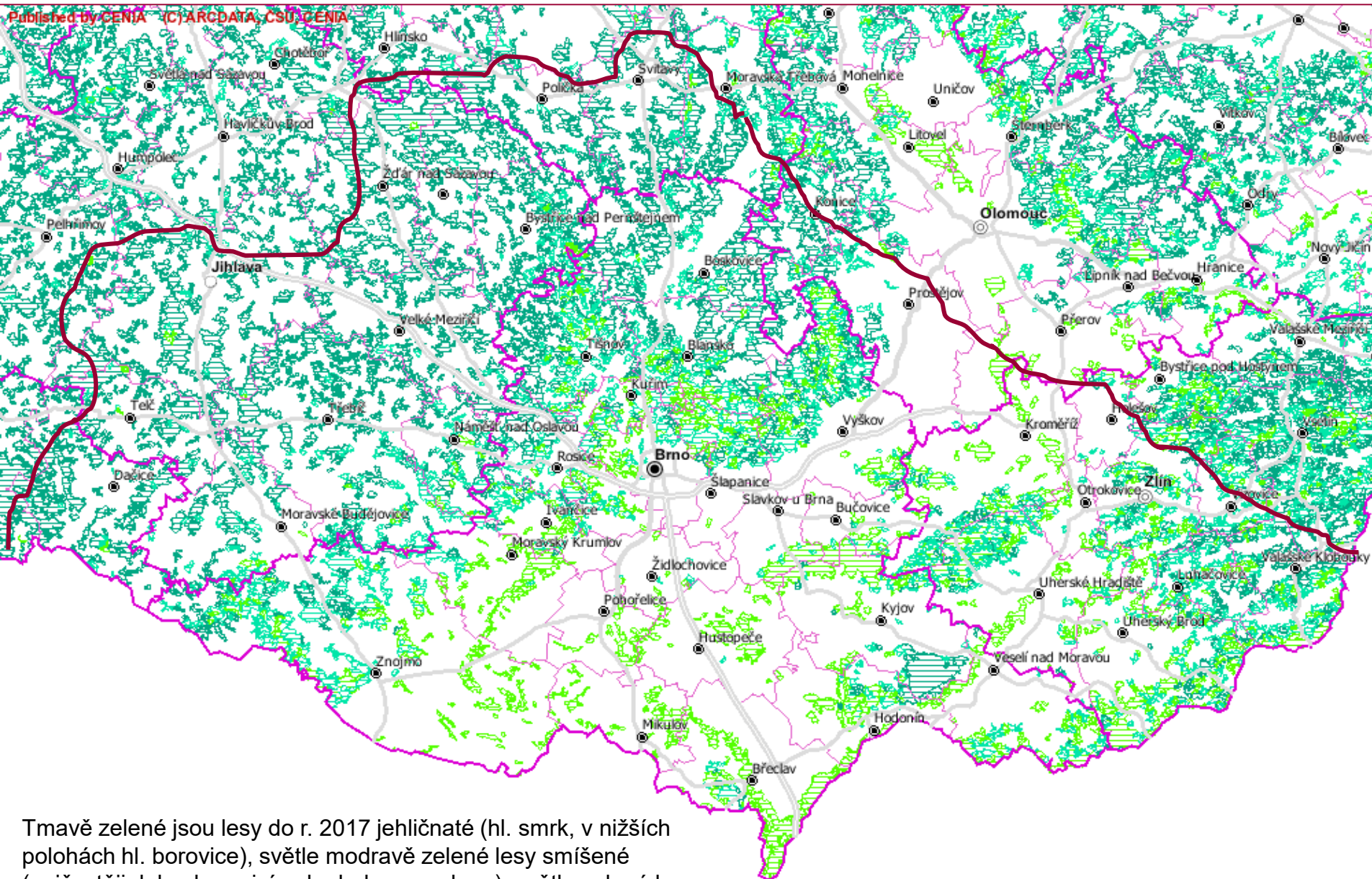
Typy reliéfu:

- 1 - krajiny plošin a pahorkatin
- 2 - krajiny vrchovin Hercynica
- 3 - krajiny vrchovin Carpatica
- 4 - krajiny rovin
- 5 - krajiny rozřezaných tabulí
- 6 - krajiny hornatin
- 7 - krajiny sopečných pohoří
- 8 - krajiny vysoko položených plošin
- 9 - krajiny vátých písků
- 10 - těžební krajiny
- 11 - krajiny širokých říčních niv
- 12 - krasové krajiny
- 13 - krajiny výrazných svahů a klanatých horských hřbetů
- 14 - krajiny ledovcových karů
- 15 - krajiny zafřiznutých údolí
- 16 - krajiny izolovaných kuželů
- 17 - krajiny kuželů a kup
- 18 - krajiny vápencových bradel
- 19 - krajiny skalních měst
- 0 - krajiny bez vylíšeného reliéfu



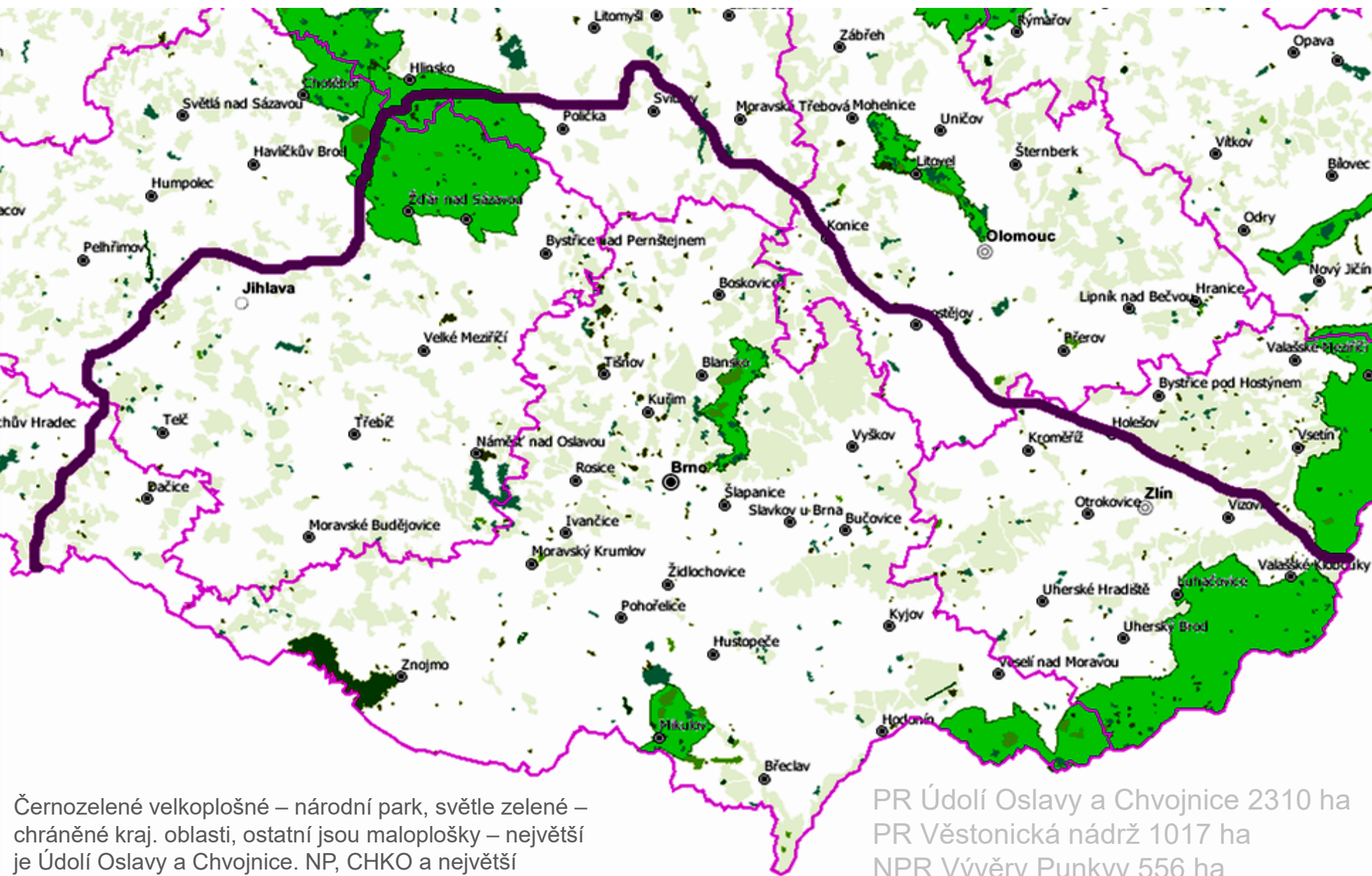
První číslo kódu je doba kolonizace, písmeno sekundární struktura krajiny a poslední číslo typ reliéfu.

Skladba lesů



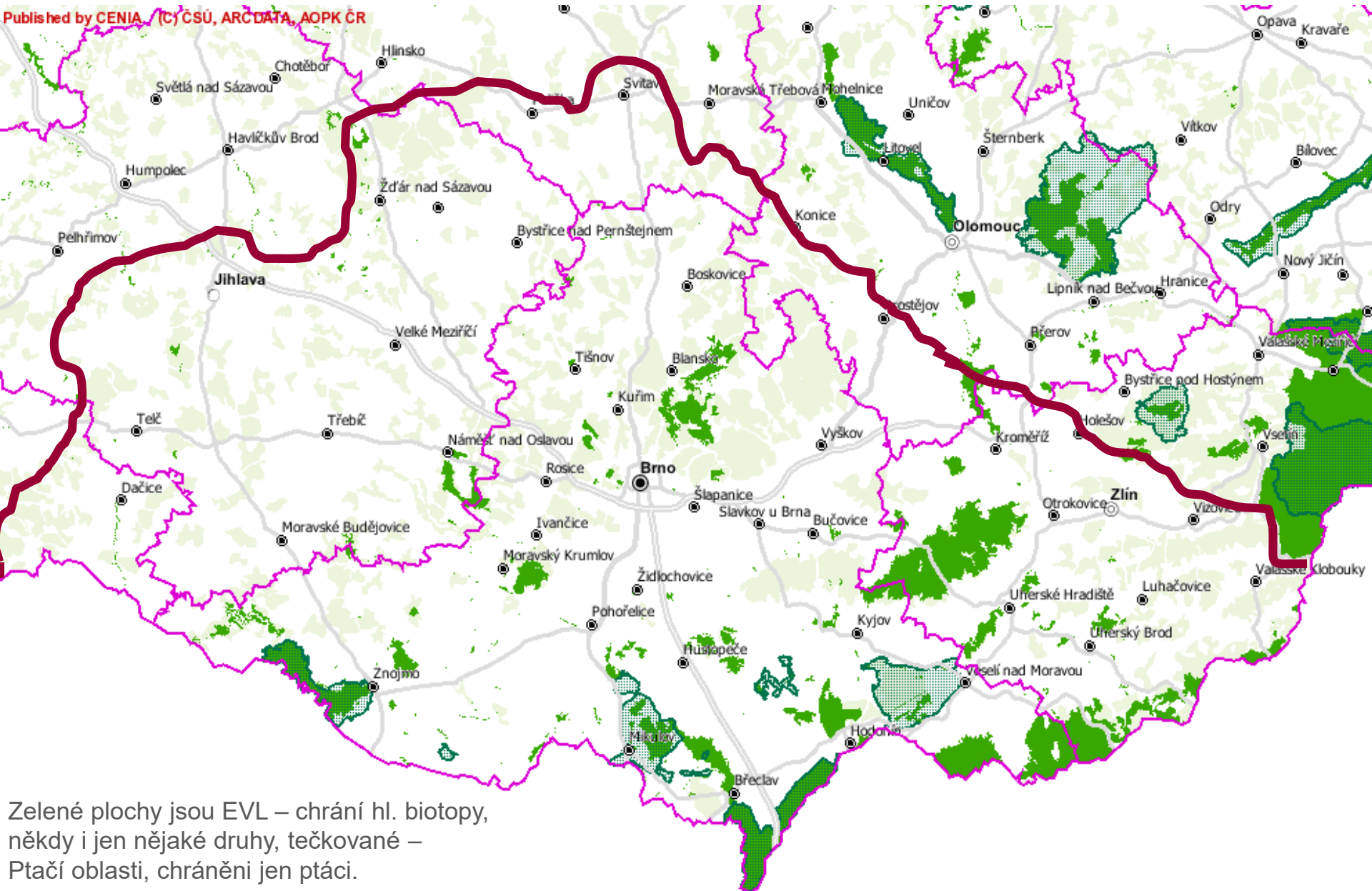
Tmavě zelené jsou lesy do r. 2017 jehličnaté (hl. smrk, v nižších polohách hl. borovice), světle modravě zelené lesy smíšené (nejčastěji dub s borovicí nebo buk se smrkem), světle zelená lesy listnaté, ale vč. akátů, ořešáků, kříženců kanadských topolů!

Zvláště chráněná území přírody



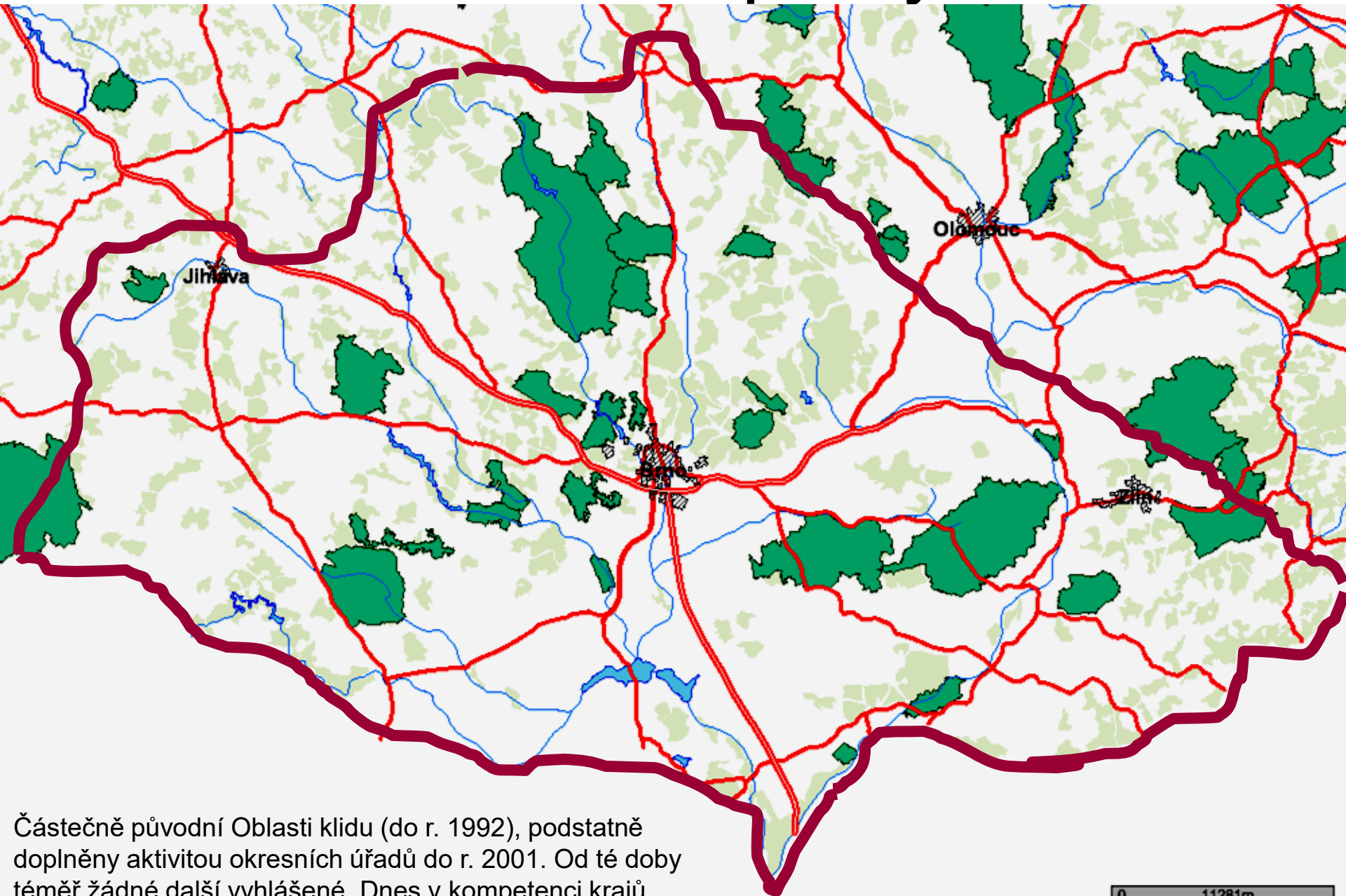
Evr. Význ. Lok. a Ptačí oblasti Natura 2000 – tedy to, co jsme poslali r. 2005 „do Bruselu“ (reálně do Paříže) a bylo schváleno. Občas se ještě doplňuje.

Published by CENIA, IČO ČSÚ, ARCDATA, AOPK ČR

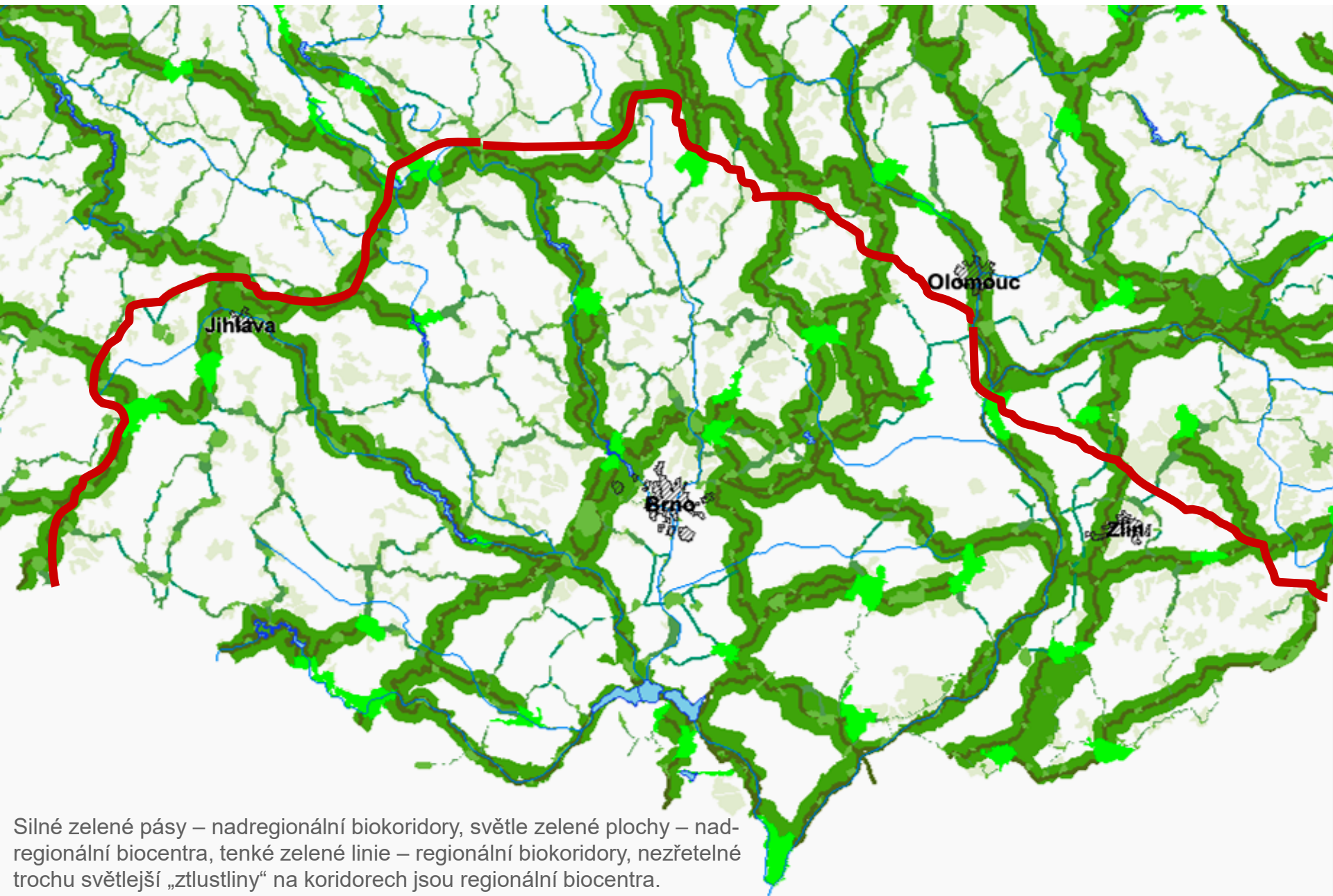


Zelené plochy jsou EVL – chrání hl. biotopy, někdy i jen nějaké druhy, tečkované – Ptačí oblasti, chránění jen ptáci.

Přírodní parky



Nadregionální a regionální ÚSES



Silné zelené pásy – nadregionální biokoridory, světle zelené plochy – nadregionální biocentra, tenké zelené linie – regionální biokoridory, nezřetelné trochu světlejší „ztlustliny“ na koridorech jsou regionální biocentra.